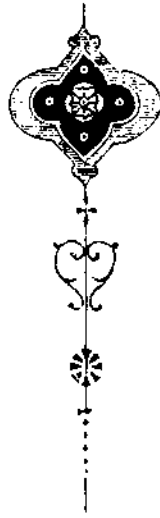
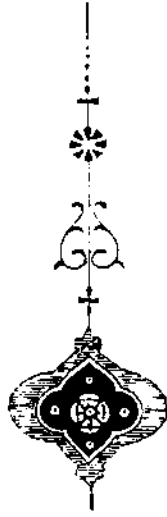

رسائل احمد

RISALE-i AHLAK

yazan

Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye Reisi

Mehmet Sadık Rifat Paşa

Risâlenin metnini yeni Türk harflerine çevirip,
Arapça ve Farsça sözlerin lugatçesini hazırlayan

Dr. Isak Jerusalemî

LADINO BOOKS

Cincinnati, OHIO

1990

And a great and strong wind rent the mountains,
and broke in pieces the rocks before the Lord;
but the Lord was not in the wind.
And after the wind an earthquake;
but the Lord was not in the earthquake.
And after the earthquake, a fire;
but the Lord was not in the fire.
And after the fire, a still small voice.

1 Ki 19:12

Bağa geliniz. Yeşil giyinenlere bakınız !

Her köşede bir çiçekçi dükkânı var.

Güller gülerek bölbüllere diyor ki:

Susunuz, ve susarak seyrediniz!

Mevlâna

ÖNSÖZ

Masabaşına oturmuş her yazar, içini dökmek fırsatını kaçırmamalıdır.

Bir köşede, eski harflerle yazılmış, Tanzimat devrinin büyük diplomatlarından, ileri görüşlü Mehmet Sâdık Rifat Paşa'nın (1807-1857) yazdığı *Risâle-i Ahlâk* kitabı yüzüme bakıyor, eski harflerinin çengelleri gözlerimi kamaştırıyor. Alfabe devriminin yer bulduğu 1928 senesi doğumlularından olmakla, ecdâdımızın doğup büyüdüğü eski harflere ancak sonradan ısınabildim.

Öbür köşede, yine Tanzimat devri hâkimlerinden, ileri görüşlü Yehezkel Gabbay'ın (1825-1898) Ladino'ya çevirdiği *Risâle'nin Buen Dotrino* adlı tercümesi, miadı dolmuş sözleri ile beni huzursuzlandırmakta. Bu iki kitabı karşı karşıya getirip konuşturmak gerekir.

Bunlar gibi nice 'eski' kitabın sarımtırak sayfeleri, zavallı kimselerin elile çekirdekçi ve leblebici dükkanlarına satılmış, kesekâğıdı diye kullanılarak, çöp tenekelerine atılmış. Kala kala o devrin yayınlarından bir avuç yazı, ünlü kütüphane dolaplarına sığınmış, kilit altında yaşamakta ve beklemekte. Yüz yılı aşan fecî bir bekleyiş ve yalnızlık bu! Güneş ışığı görmemiş bunca kitabı kim okuyacak, kim değerlendirecek? Bilirkişi yetişmiyor ki!

* * * *

1992'ye az kaldı. Dindaşlarımın beşyüz yıllık olgunlaştırıcı maceralarını, İspanyadan Osmanlı İmparatorluğu topraklarına gelmelerini ve hüsnü kabullerini anmak şanlı bir görev. Bu iş konferanslarla da olur, konser ve filimlerle de yerine getirilebilir. Tek kişinin başından geçen olumlu hatıralar, böyle bir görevi boydan boya kapsamıyabilir. Tek kişinin dışında da böyle bir görevi anlayan başka nesne var mı diye de sorulabilir.

* *

Tatlı hatıralar !

Güzelim İstanbulun Anadolu yakasında doğdum.

Köyüm, şirin ve serin Kuzguncuk.

Nâhiyem, kasrile tanınmış Beylerbeyi. Her yaz saray bahçesinden bizim eve saray bahçıvanı Bekir bey'in hazırladığı manolya demetleri gelirdi.

Kazam, Üsküdar. Arnavutlukta diğer bir Üsküdar varmış ama Suhûlet ve Sâhilbent yandan çarklı araba vapurlarının yanaştığı bizim Üsküdar kadar canlı olamaz. Şirketi Hayriyyenin vapurları hayat damarımızdı. Numaraları, isimleri, baca yükseklikleri veya tekne boylarile hepsini, sisli veya tıpili havalarda bile, teker teker uzaktan tanımakta yarışırdık. Çımacılıktan kaptanlığa yükselen 63 numaralı Sütlüce gemisinin Tahsin kaptanı ile sabah akşam, yaz kış selamlaşırdık.

Paşa Limanı semtinde büyüdüm. Nereye gitsem, eski komşularımız Şeref bey ve Sâdiye hanımın komşuluklarını halen ararım. Yalılarına balık tutmaya gıderdik. Birbirlerine daima "beyefendi" ve "hanımefendi" diye hitabederler, güzel edep ve saygı kurallarından ayrılmak şöyle dursun, hiç kimseyi incitmek akıllarından geçmezdi. Şeref beyin bana "Sevgili Oğlumuz" diye yazdığı mektuplar en değerli yâdigarlarımdır.

* *

Babam hep anlatırdı !

Ondan vatan sevgisini öğrendim. Türk edebiyatını, klâsik Türk musikisini herşeyden çok beğenir ve severdi. Balkan harbinin başlangıcından, birinci dünya harbinin sonuna kadar yedi uzun yıl vatan hizmetinde bulunmuştu. 1912'de patlayan Balkan harbinde Üsküp cephesinde savaşmış, oradan Doğuya nakledilerek "Saltânat-ı Seniyyenin Gürcistan mümessil-i siyâsî ve askerî'si Abdülkerim Paşanın özel tercümanlığını yapmıştı.. Anlatırdı, bir gün Abdülkerim Paşa onu yanına çağırarak şöyle demiş: "Vazifemiz burada vatanımızı müdafaa etmektir. Seni kibar gördüm, tercüman olarak yanıma almak istiyorum. Tüm muhaberat ve mükâlematta mutlak ketümiyet isterim. Ne dersin?" Babam da hemen "emredersiniz Paşam" cevabını vermiş.

Annem de anlatırdı !

Kendisi ve teyzem, iki kardeş, birinci dünya harbi sıralarında Çapa Darül Muallimat Öğretmen Okulunda hocalık yapmışlardı. Senelerce evimize annem ve teyzeme "hocam, hocam" diye hitabeden Çapa mezunları ziyarete gelirdi.

İlk Okulum, Nakkaş Baba tepesinin Marko Paşa konağında yeni açılan Üsküdar 45 inci İlk Okulu. Öğretmenim, anneme ve teyzeme "hocam" diye hitabeden, tüm Kuzguncuğun sevdiği ve saydığı, genç, uzunboylu, ateş gözlü, nâzik ve kıbar Muazzez hocamızıydı. Çiçeği burnunda genç öğretmenimiz alfabe ve dil devrimlerini candan benimsemişti. Kürsüsünün gözünde tuttuğu minik cep kılavuzunu durmadan kullanır, şu veya bu sözün öztürkçesini aramakla, omuzlarına düşen sorumluluğu yerine getirirdi. İleri görüşlü olmayı ilk kez Muazzez hocamın ruhunda buldum.

Diğer yandan, hendese hocamız emekliye ayrılmak üzere olan Halit beydi. Ondan müselles, murabba ve mustatîl gibi okkalı terimlerden tad almayı öğrenmiştik. Coğrafya dersinde her memleketin mesâhayı sathiyesi ve dağlarının irtifaini ve tesviye münhanilerini değerlendirmek gerekiyordu. İleri görüşlülüğün dahil sağlam temellere dayanması gerektiğini ilk kez Halit beyden öğrendim.

Genç olsun, yaşlı olsun, tüm öğretmenlerimden elde ettiğim bilgi ve feyiz tohumları bahçemde, hayatım boyunca, bol meyva veren gür ağaçlar yetiştirdikleri zannındayım.

* *

Hiç unutulurmu?

Kasım 1938. Nakkaş tepesinden Dolmabahçe Sarayını gözetliyor, bugün de direğe bayrak çekilecek mi diye endişe içinde sınıf pencerelerinden bakıyorduk. On Kasım sabahı ise, bayrak yarıya inmiş, büyük Atatürk hayata gözlerini yummuştu. Okul olarak hepimizi Dolmabahçe Sarayına götürme görevi Muazzez hocaya düşmüştü. Vapurla Beşiktaş'a, oradan Dolmabahçe'ye ve Sarayın büyük Kabul Salonuna, o başta olmak üzere, sıra ile girmiştik. Yirminci yüzyılın yetiştirdiği dâhilerin en güzidesi, ölmez Atatürk'ün önünde son saygı duruşunda bulunmamdan daha aziz bir hatıra bulamıyorum aklımda. Son yetmiş yıl

içinde dünya çapında nice önder geldi, geçti. Bizim Kemal Paşanın önderliği ise zamanı aşan nitelikte, pek derinden gelen görüş ve kaygılara dayanan olağanüstü bir çaba.

* * * *

Rıfat Paşanın Risâlesi ve hakim Gabbayın tercümesi, fransızların *Livre de Morale* dedikleri, genel ahlak kurallarını gençlere aşılacak amacı ile yazılmış basit eserlerdir. Verilen öğütler o zamanın yaşama kural ve kıstaslarına uygun olmakla beraber, bugün dahi değerlerini tamamen kaybetmemişlerdir. Dün de, bugün de amaç kâmil insan yetiştirmektir ki bu "bilmediği şeyleri bilenlerden öğrenip bilmek ve kitabından öğrenip bellemek ile olur". Tek yol da: "şemâil-i hamîde ve fezâil-i memdûheye terğîb ve ahlâk-ı reddîye ve secâyâ-yı zemîme ve rezîleden tenfîr"dir. Bunlar değişmedi ve değişemez. Beşyüz yıllık hayırlı komşuluğumuzu, tesadûfün dikkatime getirdiği bu iki kitabı tekrar güneş ışığına çıkarmakla anmak; bizim gibi, ecdadımızın da aynı sorunlarla savaştıklarını, tarih boyunca süzülen olumlu hatıralarımızı tazeliyerek okumak, sıkıntılarımızı gidermekte elbette yardımcı olabilir.

* *

Günümüze daha yakın sayılan Tanzimattan bu yana, nerelerde idik, nerelere geldik. Dahilde, Türkiye Musevi topluluğunun anavatana bağlılığını bilmiyen yok gibi. Hariçte yaşayanlarımızın olumlu hatıralarına dayanan iyi niyetleri ise, bilseniz ne derin, ne sarsılmaz.

Beşyüz yıldır aziz Türkiyemizin kaderi bizim kaderimiz olmuştur. Onun yükselmesi, bizi de yükseltmiştir. Gerilemesindeki sıkıntılarını paylaşıp biz de sarsılmış ve sıkıntı çekmişizdir. Yarının parlak güneşi artık doğmuştur. Allahım, Türkiye Cumhuriyetimizi daima payidar eyle !

TÜRK ANSİKLOPEDİSİ'nden

(Cilt 27, sahife 325)

RİFAT PAŞA, Mehmed Sâdık (İstanbul 1807 - İstanbul 1857), Türk devlet adamı. Tophâne nâzırı Hacı Ali Bey'in (ölm. 1835) oğludur. Onun babası Enderûnî Saîd Bey, onun babası da Bostancı başı Vidinli Hacı Gümüşserv Osmân Ağa'dır. Tahsilden sonra bir yıl Enderûn-ı Hümâyûn Hazîne Odası'nda bulundu, sonra sadâret mektûbî kalemine (başbakanlık özel kalemi) kâtib yardımcısı olarak girdi. Parlak istîdat göstererek 1824'te hâcegân rütbesini aldı. 1828'de âmedî odası halîfesi oldu. II. Mahmûd'a (1808-1839) Edirne-Gelibolu seyahatinde eşlik etti. Kendini beğendirdi; râbia rütbesi ve nişân aldı. Vezir Pertev Paşa'nın da dikkatini çekti ve Reşid Paşa'yı yetiştiren bu devlet adamı, R. P.'yi da himâyesine aldı. 1834'de âmedî vekîli (dış işleri genel sekreter yardımcısı vekili) oldu. Bu makama, Mustafa Reşid Bey'in (Paşa), Paris sefirliğine gönderilmesi üzerine, onun yerine getirilmişti. 1836 sonunda Mustafa Reşid Paşa, hâriciye müsteşârı olunca, onu asâleten âmedî (dış işleri genel sekreter yardımcısı) yaptı. Ertesi yıl, Viyana büyükelçisi oldu. Avusturya imparatoru eşliğinde İtalya'ya gitti ve Şansölye Prens Metternich'le şahsî dostluk kurarak, Avrupa milletlerarası politika sahnesine girdi. 1840'ta Mısır'a giderek Vali Mehmed Ali Paşa'ya I. Abdülmecîd'in (1839-1861) irâdesini tebliğ etti ve hâriciye müsteşarlığına getirildi. Az sonra sadâret (başbakanlık) müsteşârı, 30 Mart 1841'de vezir (mareşale eşit en yüksek mülkî rütbe) pâyesiyle hâriciye nâzırı (dış işleri bakanı) oldu. Nâzırlıkta 9 ay kaldı. Meclis-i Vâlâ üyesi, sonra ikinci defa Viyana sefirî, 1843 nisanında ikinci defa hâriciye nâzırı, 2 yıl geçmeden tekrar Meclis-i Vâlâ üyesi, 1845 eylülünde Meclis-i Vâlâ reîsi (kabine'ye dâhildir), 28 Şubat 1848'de mâliye nâzırı, 22 Nisan 1848'de üçüncü defa hâriciye nâzırı, 13 Ağustos 1848'de ikinci defa Meclis-i Vâlâ reîsi, 1850 ocağında mecâlis-i âliyye'ye memur (devlet bakanı), 29 Nisan 1850'de üçüncü defa Meclis-i Vâlâ reîsi oldu. İmtiyâz Nişânı aldı. 7 Mart 1853'te dördüncü defa hâriciye nâzırı, 15 Mayıs 1853'te dördüncü defa Meclis-i Vâlâ reîsi oldu. 8 Ekim 1854'te Meclis-i Tanzîmât üyeliğine getirildi. 11 Ocak 1857'de öldü. Eyüb'de Neslişah Medresesi avlusunda gömüldü. Tanzîmat devrinin büyük diplomatlarından. Bir ara sadârete getirilmesi bahis konusu olmuşsa da, gerçekleşmemiştir. Mustafa Reşid Paşa'nın oğullarından Ahmed Celâl Paşa, dâmâdı idi. Yazılarından seçmeler, oğlu tarafından, *Metrûkât-ı Âsâr-ı Rif'at Paşa* adıyla yayınlanmıştır. Oğlu Vezir Mehmed Raûf Paşa'dır. Encümen-i Dâniş (Akademi) ve Meclis-i Maârif üyeliğinde de bulunmuş olan R. P., çok zengin bir âilenin tek oğlu idi. Okullarda okunan *Risâle-i Ahlâk* ve sair eserleri vardır. (Y.Ö.)

خدمت و بیعت

دست
۱۵/۱/۲۰

ایرانیان و اودیدانان سلطنت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی
دست و افعای و خدمت ایمن و افعای و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی
ایرانیان و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی
مردان و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی
قارقه ریزه ایروان و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی
اندره و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی و کوریت نبی

سلطنت نبی و کوریت نبی
دست و کوریت نبی
دست و کوریت نبی
دست و کوریت نبی

Hizmet Vesikasıdır

Der Saadet

22.1.1335

İşbu vesika sahibi David efendi saltanat-ı seniyyenin Gürcistan mümessil-i siyâsî ve askerî maiyetinde bulunduğu beş ay müddet zarfında ifâ-yı hüsn-ü hizmet eylemiş ve usulen yedine tezkeresi itâ olunarak diğer efrâd-ı askeriyye gibi terhis edilmiştir. Kendisi mümessillğin fransızca ketb ve tahririnde istihdâm edilerek ezher cihet şayân-ı memnûniyyet vazife görmüştür. Vazifesinde vakf-ı nefis sûretiyle devam ve sa'y ve ketumiyet-i fâhiş-i hulk bu efendiyi karakterize ediyor. Âmirine karşı ediptir ve hüsn-ü sireti mevcuttur. Yedine alâmet-i hüsn-ü istihdâm olarak işbu vesika itâ edilmiştir.

Saltanat-ı Seniyyenin Gürcistan mümessil-i

siyâsî ve askerî

'sabık'

Mirlevâ

Abdülkerim Paşa

Çatalca Tren İstasyonu Âmirinin Olumlu Duyguları

4 Mart 1924 tarihinde, halifeliğin ilgasından sonra, İkinci Abdülhamid'in İstanbul'dan Çatalcaya araba ile, oradan da trenle Avrupaya gitmesi kararlaştırılmıştı. Hususî kâtip, Salih Keramet Nigâr,* kitabında Çatalcaya gelen araba kafilesinin demiryolu istasyonuna varışını şöyle anlatıyor:

Rumeli Demiryolları Şirketinin oradaki âmiri meğer bir musevî yurddaşımızmış. Efendimizin ve âilesi âzâsının dinlenmelerine elverişli başka bir yer bulunmadığı için üst kattaki dâiresini böyle habersiz gelen yüksek misafirlerin istirahatine tahsis etti, çoluk çocuğuyla da îzâz ve ikramlarına koyuldu. İçten gelen bu saygı ve sevgi yardımlarına Efendimiz tarafından takdirle teşekkür ettiğimiz zaman da:

"Osmanlı Hânedânı Türkiye müsevîlerinin velînîmetidir. Atalarımız İspanya'dan sürüldükleri, kendilerini koruyacak bir ülke aradıkları zaman onları yokolmaktan kurtardılar, devletlerinin gölgesinde tekrar can, ırz ve mâl emniyetine, din ve dil hürriyetine kavuşturdular. Onlara, bu kara günlerinde, elimizden gelebildiği kadar hizmet etmek, bizim vicdan borcumuzdur"

dedi ve gözlerimizi yaşarttı.

* Salih Keramet Nigâr, *Halife İkinci Abdülmecid*, İnkilâp ve Aka Kitabevleri, İstanbul 1964, sahife 8.

الجوهر في الناس لا يفي في البحر
والغنى في الفناء لا في المال

فكر سنة في عبادته سنة

Risâle-i Ahlâk

eser

Rifat

1306

رسالة اخلاق

اثر

رفعت

١٣٠٦

İşbu fûrû'-i ahlâk-ı beşeriyyeyi bil-îcâz hâvi olan müellif-i
dilnişin-i inşâ, ve mecelle-i celîle-i bi-misil ve bahâ, bil-
cümle etfâl ve sıbyânı, belki mutlak insânı, şemâil-i hamîde ve
fezâil-i memdûheye terğîb, ve ahlâk-ı reddiyye ve secâyâ-yı
zemime ve rezîleden tenfîr ve tertîb*-i niyyet-i hayriyyesile,
reis-i Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye, devletlû es-seyyid
Mehmed Sâdık Rif'at Paşa -yesserehü l-Mevlâ limâ yüridühü
vemâ yeşâ- hazretlerinin, kalem-i telîf-i hayriyyet elîflerile,
ta'bîrâtı açık ve eshel olarak tertîb ve tasnîf buyurulmuş olan
bir eser-i mu'teber olup, karîn-i kabûl, dikkat-ı şümûl-i
humâyûn buyurulduğu hâlde, ihyâkerde-i zılliyyetpenâh olan
mekâtib-i sıbyânda okutdurulmasına, ruhsat-ı seniyye
buyurulması istid'âsile, huzûr-i mekârim-nüşûr-i
şâhinşâhâneye lede t-takdîm, -rabbimiz ta'âla ve tebâreke
devlet ve şevketini müzdâd eylesin- zât-ı fârûkiyyi s-sıfât,
Padişâh-ı âlempenâh, ahlâk-ı nebeviyye ve tevâzuât-ı
mesnûne ile muttasıf, ve kelâm ve kitâbetde muktezâ-yı hâl,
ve makâma mutâbakat demek olan belâğâ-i meleke ve kemâl
üzre vâkıf ve mütelif oldukları cihetden, risâle-i mezkûrenin,
matla'ından makta'ına dek, bil-cümle sûtûru nûr-i ayn
mütâla'a-i tahkîk lâmi'alarile münevver kılınırak, ve ol tuhfe-i
pesendide pâdişâh-ı dîn-i perver Efendimizin kalem-i tedkik,
rakam-ı mes'ûdelerile tashîh ve islâh-ı şerîfine dahi şâyân; ve
yazısı harekât ve san'ile gâyet okunaklı ve güzel, ve etfâle

* Var. ترهيب in some typeset editions

اِسْبُو فُرُوعَ اخْلَاقِ بَشَرِيَّةٍ بِالْاِيْمَانِ ذَاوِي اُولَانِ مُؤَلِّفِ دِلْشِيرِ
اِنْشَا وَجَلَّةِ جَلِيلَةٍ مِثْلِ وَبِهَا بِالْجَمَلَةِ اَطْفَالُ وَصَبِيَّائِي بَلَكِ مُطْلُو
اِنْسَانِي شَمَائِلِ حَمِيدَةٍ وَفَضَائِلِ مَمْدُوحَةٍ يَهْ تَرْغِيبِ وَاخْلَاقِ رَدِيَّةِ
وَسَجَايَايِ ذَمِيمَةٍ وَرَدِّ يَلَهُ دَنْ تَنْفِيزِ وَتَرْتِيبِ رِنَيْتِ خَيْرِيَّةِ سَبِيلَةِ رَيْسِ
مَجْلِسِ وَالَايِ اَحْكَامِ عَدْلِيَّةِ دَوْلَتِ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ صَادِقِ رَفْعَتِ پَاشَا
يَسْرَةِ الْمَوْلَى اِلْمَا بَرِيدُهُ وَمَا يَشَاءُ حَضْرَتِ تَلَرِيْنِكِ قَلَمِ تَالِيْفِ خَيْرِيَّتِ اَلِفْلَرِيَّةِ
تَعْبِيرِ اِنِّي اَبِي وَاسْتَهْلُ اُولَهُ رَفِ تَرْتِيبِ وَتَصْنِيفِ بِيُوْرُلْمِشِ اُولَانِ بَرَاثَرِ
مُعْتَبَرِ اُولُوْبِ قَرِيْنِ قَبُولِ دَقَّتِ شُمُولِ هُمَايُونِ بِيُوْرُلْدِيْغِي حَالِدَةِ اَحْيَا
كَرْدَةِ ظِلِّيْتِنَا اُولَانِ مَكَاتِبِ صَبِيَّائِي نَدَه اَوْقُوْندِيْرِ لَمْسِيْنِه رُخْصَتِ
سِنِّيَّةِ بِيُوْرُلْمِشِي اِسْتِدْعَا سَبِيلَةِ حُضُوْرِ مَكَارِمِشُوْرِ شَهْنِشَا هَانِيَّةِ
لَدَى التَّقْدِيْمِ رَيْمَزِ تَعَالَى وَتَبَارَكَ دَوْلَتِ وَشَوْكِيْتِي مُرْزَادِ اَيْلَسُونِ
ذَاتِ فَاَرْوَقِي الصِّفَاتِ پَادِشَاهِ عَالَمِيْنَا اَخْلَاقِ نَبَوِيَّةِ وَتَوَاضُعِ
مُسْنُوْنَةِ اَيْلَه مَتَّصِفِ وَكَلَامِ وَكِتَابِنْدَه مُقْنَضَايِ حَالِ وَمَقَامِهِ
مُطَابَقَتِ دِيْمَكِ اُولَانِ بِلَاغَتِ مَلَكَةِ وَكَمَالِ اُوْزَرِهِ وَاقِفِ وَمُؤَلِّفِ
اُولْدُقْلَرِي جَهْتَدَنْ رِسَالَهُ مَذْكُوْرَه نِكِ مَطْلَعِيْنَدَنْ مَقْطَعِيْنَدَكِ
بِالْجَمَلَةِ سَطُوْرِي نُوْرِعِيْنِ مُطَالَعَةِ حَقِيْقِ لَامِعَةٍ لَرِيكَةِ مُنُوْرَقَلْبِيْنَدِيْ
وَاَوَّلِ تَخْفَةِ پَسَنْدِيْدَه پَادِشَاهِ دِيْنِ بَرُوْرِ اَفَنْدِ بِمِرْكَ قَلَمِ نَدِيْقِ
رَقْمِ مَسْعُوْدَه لَرِيكَةِ تَصْحِيْحِ وَاصْلَاحِ شَرِيْفِيْنَه دَخِي شَايَانِ
وَيَا زُوْسِي حَرَكَاتِ وَصَنْعِيْلَه غَايَتِ اَوْقُوْنا قَلِي وَكُوْرُلْ وَاطْفَالَه

ta'lîmi her vechile eshel olacak keyfiyyetde tab olunarak, mekâtibe itâsı husûsunda emr-i hayr-i ıstımâl-i sürûrâneleri zuhûrile, hakka ki bu emir ve fî'il gibi sitânı mücellâyı, mücellây-ı ihsân alel-ihsânda meşhûd olarak, kâffe-i bendegân ve teb'aları haklarında derkâr olan rahim ve eşfâk mülûkânelerini, mücâmele-i mezkûre ile dahi isbât ve ilân buyurmuşlardır. İşte ezher cihet, peyderpey mir'ât-ı âlemde cemâl-ı şâhid-i ihsân bi-pâyânları meşhûd çeşm-i cihân ve hülâsa-yı kelâm şefkaten alâ halkı-llâhi seciyye-i sahiyyesile mecbûl, ve husûsen dâimâ medâr-ı revnak-ı dîn ve devlet, ve kıvâm-ı asâyiş-i mülk ve millet olan ulûmun sühûlet ve tahsîlini mûcib, ve terk-i ta'lîm ve meşakkat-ı tahsîli dâfi, mevadd-ı hasene tedârikile, husûlû terbiyye-i umumiyyeyi müstevcib vesâil-i müstahsenenin îcâdı istihsâlinde, lûtfen ve atfen sarf-ı efkâr, terfîk-i azm-ı sâdıkile meşgûl olup, tûl-i ömür ve şevketleri duâ-yı muttasılı l-edâlarına hasr-ı evkât-ı emr-i lâzım ve lâzib, ve ol nîmet-i nu'umet-i efzâdan ibâret bulunan duâ-yı râstı, duâ-yı pâdişâhâneyi dehan-ı devha** her subh ve şâm akvât etmek ile, tahsîl-i rızâ-yı necât ve selâmet-i mazâ***-yı uhdemize şer'an ve aklen hükmü vâcib olan Sultân muhyi l-fürûz ves-sünenin, ya'ni müşeyyid-i hayrât-ı hisân, ve mümhid-i meberrât ve ihsân oldukları mânende-i nûr-i âfitâb, dirahşân-ı zât-ı bergüzîde harekâtları

** Var. روحه in some typeset editions.

*** Var. امضای in some typeset editions.

تعلیمی هر وجهه اشمل اوله جن کیفیتده طبع اولنه رفق مکاتبه
اعطاسی خصوصنده امر خیر ایشمال سرورانه لر ی ظهور یکه حقا
بو امر و فعل کپی سنانی مجلای مجلای اخسان علی الاحسانده
مشهود اوله رفق کافیه بندکان و تبعه لر ی حقیرنده درکار اولان
رحیم و اشفافی ملوکانه لر یی بجا ملو مذکوره ایله دخی اثبات
و اعلان یوز مشلردن ایشته از هر جهت بی در پی مرآت عالمده
جمال شاهید احسان پایا نلری مشهور چشم جهان و خلاصه
کلام شفقه علی خلق الله سبحانه سبیله تجبول و خصوصاً
دائم مدار رفیق دین و دولت و قوام اساس ملک و ملک اولان
علومک سهولت و تحصیلنی موجب و ترک تعلیم و مشقت تحصیل
دافع مواد حسنه تداریکه حصول تربیه عمومی بی مستوجب
وسایل مستحسنه نیک ایجاد ی استحصالنده لطف و عطف و صرف
افکار ترفیق عزیمت صدقیه مشغول اولوب طول عمر و شوق کنه
دعای متصل الا دارینم حاضر اوقات امر لازم و لازم و اول
نعمت نعمه افزادن عسارت بولنان دعای مراستی دعای پادشاهان
دکان روحه هر صبح و شام اقوات ایتتمک ایله تحصیل رضای بخت
و سلامت مضاعفده مره شرعا و عقلاً حکم واجب اولان سلطان
لحی الفروض و السننک یعنی مشید خیرات حسن و تمهید مبررات
واجب اولدقلری مانند نور افشایات درخشان ذات برکزیده حرکات لر ی

gibi yektâ gühergân-ı kemâl ve ma'ârif, ve cevâhir-i efşân, avârif
 ve avâtıfber, Pâdişâh-ı devrân ve cihândâver, merâhim-i
 nişânın ahd-ı adlinde mütezill-i zıll-i emn ve emân, ve müstağrik-i
 ummân-ı bi-girân olduğumuzu teşekkür, ve kerem ve kerâmet
 tev'em tâcdârilerini tezekkür zımnında, işbu sebep-i tab-ı eser-i
 matbû-i merkûm bu mecelle-i sebt ile, ünvân-ı te'lîf-i tehzîb-i
 mefhûm kılınıp, vech-i müvecceh-i mezkûr ile, evsâf-ı cemâil-i
 i'tilâf-ı mülûkâneleri yâdigâr-ı çarh-ı devvâr olmuştur. *Dâma mâ
 dâma l-âlem ve tâla 'ömrüh ve 'adluh, mâ 'alime l-ilm*

evlâd Âdem li-mukrizih el-'abd el-fakîr,

as'adü l-ma'lûm ğüfire leh.

=====

Inne hâzihi r-risâle s-selîse vel-mecelle l-cemîle n-nefîse, hariy en teherrere
 bit-teberrük 'alâ vecenâti l-hûr, ve cedîr en tühfeze ve yû'mele bimâ kütibe fîhâ
 bilâ kesel ve fûtûr. Fel-mes'ûl mine l-Mevlâ, 'ezze şânühü, en yesile müellifühâ

ilâ rifât ve feyz fî külli hin, ve hüve l-müşîr el-müşâr ileyhi bil-benân

fî külli l-kemâl vel-'irfân 'alâ vechi l-'ayn. Herrerehü

l-'abdü l-masmah min âlâ rabbihi s-samed, Şeyhzâde

Mehmed Es'ad en-nakîb 'alâ s-sâdât,

ehsene Allâhü l-bârî ta'âlâ

bi-'afvi s-seyyiât.

كَيْ يَنْجَا كَهْرُكَانِ كَمَالٍ وَمَعَارِفٍ وَجَوَاهِرُ أَفْشَانِ عَوَارِفٍ وَعَوَاطِفُ بَسْرِ
 يَادِشَاهِ دَوْرَانِ وَجِهَانِ دَاوَرِ مُرَاجِمِ يَشَانِ يَكْ عَهْدِ عَذْلِنْدَه مُسْتَظِلِ
 ظِلِ آمِنِ وَأَمَانِ وَمُسْتَفْرِقِ عُثْمَانَ بَنِي كِرَانِ أَوْلَدِ بَغِيْزِي كَشْكُرِ وَكَرَمِ وَكَرَامَتِ
 تَوَاقُفِ نَاجِدِ بِلَوْنِي تَذَكُّرِ ضَمِيْنِدَه اِشْبُو سَبَبِ طَبْعِ أَثَرِ مَطْبُوعِ مَرْفُوعِ
 بُوْحَلَه ثَبَتِ اِيْلَه عُثْوَانِ تَأْلِيْفِ تَهْذِيْبِ مَفْهُوْمِ قَلْبُوْبِ وَجْهِ مُوَجَّهِ
 مَذْكُوْرِ اِيْلَه اَوْصَافِ جَمَائِلِ اِشْتِلَافِ مُلُوكَا نَه لَرِي يَادِ كَارِ جَرِيْحِ دَوَارِ
 اَوَّلِ شُدُوْرِ دَامِ مَا دَامَ الْعَالَمِ وَطَالَ عُمُرُهُ وَعَدَلَهُ مَا عِلِمَ الْعِلْمِ
 اَوَّلَا دَادَمَ يَلْقُرْ ضَرِيْعُ الْعَبْدِ الْفَقِيْرِ
 اَسْعَدُ الْمَعْلُوْمِ عُقْرِ لَرِي

مهم

اِنَّ هَذِهِ الرِّسَالَةَ السَّلَاسَةَ وَالْحِجَاةَ الْخَمْسَةَ حَرَّرْتُ اَنْ تَحْرُرَ
 بِالتَّبَرُّكِ عَلَيَّ وَجَنَاحِ الْخُورِ وَجِدِّي اَنْ تَحْقُظَ وَيَعْمَلَ بِمَا كَيْبَ فِيهَا
 بِلا كَسَلٍ وَقُتُوْرٍ قَالِ السُّوْلُ مِنَ الْمَوْلَى عَرْشَانَهُ اَنْ يَصِلَ مُوَلَّفِيهَا
 اِلَى رِفْعَةٍ وَقِيْضٍ فِي كُلِّ حِيْنٍ وَهُوَ الْمُسْتَرْ الْمَشَارُ اِلَيْهِ بِالْبَسَاتِ
 فِي كُلِّ الْكَمَالِ وَالْعِرْفَانِ عَلَيَّ وَجْهِ الْيَقِيْنِ سَحَرُهُ
 الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ مِنَ الْاَوْلَادِ رَتِيْرُ الضَّمَدِ شَيْخِ زَادِ
 مُحَمَّدُ اَسْعَدُ النَّقِيْبِ عَلَيَّ السَّادَاتِ
 اَحْسَنَ اَمَّةِ الْبَارِي عَلَيْهِ
 يَغْفِرُ السَّيِّئَاتِ

RİSALE-ı AHLAK

İşbu risâle-i ahlâkiyye sıbyâna
nasîhat-ı peder sûretinde bir eserdir.

Ma'lûm ola ki insân ile sâir hayvânın
fark olunması, bilmediğini öğrenmek
ve iyi huy ile çirkin ve kötü huyu
bilmek ve güzel huy tahsîl edip, kötü
huyları terk etmektir. Zira sâir
hayvânlar dahi insân gibi yer içer ve
yatar kalkar, böyle yaradılışda ikisi
birdir. İmdi, insânın sâir hayvânlardan
ayrılıp bilinmesi aklî olup

رساله اخلاق

اشبور رساله اخلاقيه صبيان نصيحت پدر
صورتندۀ برآردر

معلوم اوله که انسان ایله سایر حیوانک
فرق اولمسی پلده یکنی اوگرمک و ابو خوی ایله
چرکین و کوئی خوی پلک و کوزل خوی تحصیل
ایدوب کوئی خونلری ترک ایتکدر زیراسار
حیوانلردخی انسان کی بر ایچر و یا نور قاناز
بویله براد یلشده ایکسی بر در امدی انسانک
سایر حیوانلردن ایریلوب پلیمسی عقلی اولوب

fikretmesi ve nutkî ve lisânî olup söylemesiledir. İşbu nutk dahi ilm dedikleri ya'ni mutlakâ bilmediği şeyleri bilenlerden öğrenip bilmek ve kitâbından okuyup bellemek ile olur; ve kemâl-i insâniyyet dahi ancak güzel huyluluk ile hâsıl olabilir. Bu cihetle çocuklar siyah ve beyazı fark etmeğe başladıkları vakitlerde iyi ve kötü şeyleri dahi anlamağa say ve gayret etmek ve başlamak pek lâzımlı şeydir, çünkü çocukluk yaş ağaç gibidir. Tâze, yaş ağaç, her ne kadar eğri olsa dahi, doğrultması kolay ve âsandır. İşte bunun gibi insânın dahi küçüklüğünde terbiye kabûl etmesi kolay olur, lâkin büyüyüp ve husûsile çirkin ve uygunsuz huylara alıştıktan sonra, artık onu öyle kötü ahlâktan ayırıp yola götürmek haylice güç olur. Vel-hâsıl kişiye gençlik zamânı kıymeti bilinmez ve teşekkürü kâbil olmaz bir inâyet

فَكِرَائِمَسِي وَنُطْقِي وَلِسَانِي أُولُوب سُونِلَه مَسِيلَه دِر
اِسْبُونُطُق دَجِي عِلْم دِيدِ كَلَرِي بَعْنِي مُطْلَقًا يِلْدِي كِي
شَبِلَرِي يِلْتَن لَرْدَن اَو كَرَنُوب يِلْدَك وَكَايِنْدَن
اَو فُيُوب بَلَلَه مَك اِيلَه اُولُوز وَكَمَال اِنْسَانِيَت دَجِي
اَنجُو كُوزَل حُونُيُولُق اِيلَه حَاصِل اُولَه يِلُوز
بُوجِهْمَنَلَه جُوجُقَلَر سِيَاَه وَيَا ضِي فَرَق اِيْتَمَكَه
بَاشَلَه قَلَرِي وَفَتَلَرْدَه اَيُوكُوبِي شَبِلَرِي دَجِي
اَكَلَامَغَه سَعِي وَغَيْرَت اِيْتَمَك وَبَاشَلَق پَك لَارَنجِي
شَبِيدَر جُونِكَه جُوجُقَلَق يَاش اَغَاج كِييِدَر
نَازَه يَاش اَغَاج هَر نَقَدَر اَكْرِي اُولَسَه دَجِي
طُوغَر لَمَسِي قُولَای وَاسَانِدِر اِشْتَه بُونَك كِي
اِيسَانِيَك دَجِي كُوجُكَل كُنْدَه تَرْبِيَه قَبُول اِيْتَمَسِي
قُولَای اُولُوز لَكِن بِيُيُوب وَخُصُوصِيَه جَرَكِيَن
وَاَوْتُغُونُسُر حُونُيُولَه اِلَشِد قَدَن صُكْرَه اَرْتُوَانِي
اَوْنِلَه كُوبِي اَخْلَاقَدَن اِيْرُوب بُولَه كُوز مَك
خَلِيجَه كُوج اُولُوز وَالحَاصِل كِشِي يَه كَنجَلِيك
زَمَانِي قِيَمَتِي يِلْمَنَر وَتَشْكُرِي قَابِل اُولَمَر بَر عِنَايَت

ve vakt-ı fırsat olduğundan, ahmak olmayıpda azacık akli ermeğe başlayan çocuklar vaktlerini yalnız oyun oynamak ve sâir fâidesiz şeylere meşğul olmak ile beyhûde geçirmeyerek Lütf-i Hakkile büyüdüğü zamân, kendisinin küçüklüğünden beri beraber büyüdüğü akrân ve akribâsı yanlarında kadr ve i'tibârı olmak ve şu adamın evlâdı ne güzel çıkdı ve kemâl ve hüner ve ma'rifet ve hüsn-i ahlâk peydâ eyledi diye bilen ve kendisini işiten medh ve tahsîn etmek için herkesin yanında beğenilen şeyleri anlayıp ve huylarını ona uydurmağa çalışıp gayret etmeli, ve bunun aksi olup, ya'ni herkesin arasında: "Vah yazık, şu çocuğun babası ve ecdâdı ne şekil iyiler iyisi adamlar iken, evlâdı olacak fulân hayırsız çıkdı. Babası, hakkında bunca gayret ve himmet ve i'tibâr etmiş iken, kendisi hiç iyiliğe çalışmayıp ve iyilik

وَوَقَّتْ فُرْصَتَ اَوْلَدِ بَعْدَنَ اَحْمَقْ اَوْلِيُوْبَدَه
 اَز اَجَقْ عَقْلِي اِبْرَمَكَه بَاشْ كِيَانْ چُو جُغَقَر وَ قَلْبِي
 يَا اِكْبَر اَوِيُونْ اَوِيَانَقْ وَسَايَر فَايْدَه سِرْ شَيْكِرَه
 مَشْغُولْ اَوْلَقْ اَيْلَه يِهْوَدَه كُجُوْر مِيَهْ رَكْ
 لُطْفِ حَقِيْلَه بِيُوْدِي كِي زَمَانْ كَنْدُو سِيْنَكْ
 كُوْچُكْ كَنْدَنْبَرُوْ بَرَابَر بِيُوْدِي كِي اَقْرَانْ وَ اَقْرَبَا سِي
 يَانْ لَرِيْنْدَه قَدَر وَ اَعْتِبَارِي اَوْلَقْ وَ شَوَاد مِيَكْ
 اَوْلَادِي نَهْ كُوْزَلْ چِيْقَدِي وَ كَمَالْ وَ هُرُوْمَعْرِفَتْ
 وَ حُسْنِ اخْلَاقْ بِيْدَا اَيْلَدِي دِيُوْ پِيْتَنْ وَ كَنْدُو سِي
 اَيْشِيْدَنْ مَدَحْ وَ تَحْسِيْنِ اَيْتَمَكْ اِيْچُونْ هَرْ كَسَن بِيْنْدَه
 بَكِيْلَانْ شَيْكِرِي اَكْمَلْ بُوْبْ وَ حَوِيلِيْنِي اَكَا اَوِيْدَرْ مَرْغَه
 چَالِشُوْبْ غَيْرَتِيْنِي وَ بُونُكْ عَكْسِي اَوْلُوْبْ يَعْنِي
 هَرْ كَسِيكْ اَرَا سِنْدَه وَ اَهْ يَارِزَقْ شُوْچُوْجُغَكْ
 بَابَا سِي وَ اَجْدَادِي نَشِيكِلْ اَبُوْلَزْ اَبُو سِي اَدْمَلْ اِكْبَرْ
 اَوْلَادِي اَوْلَهْ جَقْ فُلَانْ خِيْر سِرْ چِيْقَدِي بَابَا سِي
 حَقِيْنْدَه بُوْنَجَهْ غَيْرَتْ وَ هَمَتْ وَ اَعْتِبَارْ اِيْمَشِيكَنْ
 كَنْدُو سِي هِيْجْ اَبُوْلِكَهْ چَالِشِيُوْبْ وَ اَبُوْلِيْتْ

yoluna gitmeyip, böyle hayırsız ve alçak oldu" diye -Hakk-ı Ta'âlâ esirgesin- herkesin kendisini ayıplayacağı yola gitmemelidir. İşte bunun için, bil-cümle çocuklara ve belki bilmeyen büyüklere dahi iyi ve kötüyü lâikile güzelce öğretmek ve bildirmek ziyâdesile lâzımdır. Cenâb-ı Hak cümlemizin veliyy-i ni'meti olan Şevketlû Pâdişâhımız Efendimiz Hazretlerine pek çok vaktı tükenmez ömürler ihsân buyursun ve sâye-i merhametini her sınıf teb'ası hakkında eksik etmesin, âmîn. Büyüklerimiz, haklarında olan bunca inâyet-i şâhânelerinin edâ-i şükründe cümlemiz âciz olduğumuz hâlde, sıbyân haklarında dahi himmet-i âliye ve şefkat-ı seniyye-i mülûkâneleri şâyân buyurulduğundan, mekteblerin nizâmı ve çocukların mücerred kendilerine fâidesi olsun diye güzelce okuyup yazmaları için usûlüne bakılmak üzere irâde buyurdular.

يُولِنَةُ كَتْمُوتُ بُولِنَةُ خَيْرِ سِرِّ وَالْحَقُّ أَوْلَدِي دَبُورُ
حَقُّ تَعَالَى أَسْرَكْسُونُ هَزَكِيكُ كَنْدُوسِي
عَيْبَلِيَّةُ جَعِي بُولِنَةُ كِتْمَامَلِيدِرُ إِشْتَهَ بُونُكُ إِيجُونُ
بِالْجُمْلَةِ جَوْجَقْلَرَهَ وَبَنَكِيَّةُ يَلْمِيَانُ بُوَكْلَرَهَ دَجِي
أَيُورُكُوتِي لَا يَغِيكُهُ كُوزَلْجَهَ أُوَكْرَتْمَكُ وَبِيلْدِرْمَكُ
زِيَادَهَ سَبِيلَكُهُ لَا زَمْدِرُ جَنَابِ حَقِّ جُمْلَهَ مِرْكُ
وَلِي نَعْمَتِي أُولَانُ شَوَكْلُو بَادِشَاهِيَرُ أَفْنَدِيرُ
حَضْرَتْلَرِيَهَ بِكُ جُوقُ وَقْتُ تُوَكْمَرُ عُمُرْلَرُ
إِحْسَانُ بُوُورُسُونُ وَسَايَهَ مَرَحْمَتِي هَرُصَنَفُ
تَبَعَهَ سِي حَقِينْدَهَ أَكْسِيكُ إِيْتَسُونُ آمِينَ
بُوَكْلَرَمِيرُ حَقْلَرِنْدَهَ أُولَانُ بُونْجَهَ عِنَايَتِ شَاهَانَهَ
لَرِيكُ آدَايُ شُكْرِنْدَهَ جُمْلَهَ مِرْعَاجِرُ أَوْلَدِي غَيْرُ حَالَهَ
صَبْيَانُ حَقْلَرِنْدَهَ دَجِي هِمَّتِ عَالِيَهَ وَشَفَقَتِ
سَنِيَهَ مُلُوكَانَهَ لَرِي شَابَانُ بُوُورْلَدِي غِنْدَنُ
مَكْتَبْلَرِكُ نِظَامِي وَجَوْجَقْلَرِكُ مُجَرَّدُ كَنْدُولَرِيَهَ
فَائِدَهَ سِي أُولُسُونُ دَبُورُ كُوزَلْجَهَ أَوْقُوبُوتُ يَازْمَلَرِي
إِيْجُونُ أَصُولِنَهَ بَاقِلَقُ أَوْزَرَهَ إِرَادَهَ بُوُورْدِيكُ

İşte bu dahi büyük ve çok teşekkür edecek ni'metdir. Herkes Pâdişâhımız Efendimizi pek büyük bilip, teb'ası hakkında ne murâd-ı merâhim, nihâd-ı şâhâneleri olur ise, ona imtisâl ve itâ'at etmek vâcibdir. Kişi Pâdişâhına mahabbet ve sedâkat ve hayrile duâ etmek, feyzinin ve rızkının ve itibârının artmasına sebep olacağına aslâ şübhe yoktur.

Bundan sonra bilinmesi elzem olan huyların beyânına başlayalım.

ibâdet

Cümlemizi ve bu cihânı yokdan var edip yaratan ancak Allahü Azîm-üş-Şândır. Yediğimiz ve içtiğimiz ni'metleri ihsân eden Hâlikimiz olmakla, gece ve gündüz Zât-ı Pâkine ubûdiyyet ve ni'metlerine şükretmek, ve ondan korkup kötü işleri işlememek, ve dâimâ iyilik etmek üzerimize dince

اِنَّسْتَه بُوَدَخِي بُيُوك وَچُوق تَشْكُرَايْدَه جَلَت
نِعْمَتِدِر مَرْكَس پَادِشَاهِمِرَا فَنْدِ مِرِي پَك بُيُوك
بِيلُوب بَعَه نِي حَقْنَدَه نَه مُرَادِ مَرَا حِرِي هَادِ
شَاهَانَه لَرِي اُولُو زَايْسَه اَكَا اِمْتِثَال وَاطَاعَت
اِيْمَك وَاجِبِدِر كِشِي پَادِشَاهِنَه مَحَبَّت
وَصَدَاقَت وَخَيْرايِلَه زَعَا اِيْمَك فَيُضِيك
وَرَزَقِيك وَاعْتِبَارِيك اَرْتَمْسِيْنَه
سَبَبِ اُولَه جَفْنَدَه اَصْلًا

شُبُهَه بُوَقْدُر

بُونَدَن صُكْرَه يِيْلَمْسِي اَلَزَمِ اُولَا نِ خَوِيلِرِك
بَيَانَتَه بَا شَكِيَه لِم

جُخْلَه مِرِي وَبُوجْهَانِي بُوَقْدَن وَازَايْدُوبِ يَرَادَن
اَنْجَقُ اَللهُ عَظِيْمُ الشَّانِدِر يَدِيكِرْ وَايْجَدِيكِرْ
نِعْمَتِلَرِي اِحْسَانِ اِيْدَن خَالِقِرِ اُولُغْلَه كِيْجَه
وَكُونْدُرْ ذَاتِ پَا كِنَه عُبُودِيَّتِ وَنِعْمَتِلَرِيْنَه
شُكْرَايْمَك وَآنْدَن قُوْرُقُوبِ كُوْبِي اِيْشَلَرِي
اِيْشَلَامَك وَدَايْمًا اَيُّوك اِيْمَك اُوْرْ مِرْوَه يِيْجَه

عِبَادَت

ve akılca farzdır.

ilm

Ve dahi insâna her şeyden ziyâde lâzım olan ilimdir. Ve ilm dediğimiz, bilmediği şeyi öğrenip tahsîl etmektir. Ve cehâlet dedikleri dahi sıfat-ı insâniyye[ye] elzem olan şeyleri bilmemekdir. İşte bu pek çirkin olan ve akrân ve emsâli arasında i'tibârını giderip ve dâimâ sâhibini utandıran ve mezmûm eden şey olmakla, böyle herkes arasında utanmamak ve ayıblanmamak için vaktini beyhûde geçirmeyip halka , "ben okumuşum, siz câhilsiniz", demek için olmayarak, belki halka öğretmekle hayrım olur niyyetile okuyup yazmağa ve hüner ve ma'rifet tahsîl etmeğe say ve gayret etmelidir. Zira, ilm ve kemâl ve ma'rifet her yerde sâhibine hürmet ettirici ve cehâlet ise dâimâ utandırıcı ve hacâlet verici şeydir.

وَعَقْلِيَّةَ فَرَضِيدِر

علم

وَدَحِي انْشَانَه هَر شَبْدَن زِيَادَه لَازِم اَوْلَان
 عِلْمِدِر وَعِلْم دِيدِيكِر پِلْدِيكِي شَيْئِي اَوْ كَرْتُوْب
 نَحْصِيلِ اِيْتَمَكْدِر وَجَهَالَت دِيدِيكَلَرِي دَحِي
 صِفَتِ انْشَانِيَّتَه اَلَزَم اَوْلَان شَيْئِي پِلْمَا مَكْدِر
 اِشْتَه بُوْبَك چِرَكِيْن اَوْلَان وَاَقْوَان وَاَمْثَالِي اَرَايْنَدَه
 اِعْتِبَارِيْنِي كِيدِرُوْب وَدَائِمَا صَاحِبِي اَوْتَانْدِرَان
 وَمَذْمُوْمَرَايْدَن شَيْئِي اَوْلَمْعَلَه بُوْبِلَه هَر كَسَرَايْنَدَه
 اَوْتَانْمَاقْ وَعَبْلَنْمَاقْ اِيچُون وَقْتِي بِيهْوَرَه
 كَجُوْر مَيُوْب خَلْقَه بِن اَوْ قُوْشْتَم سِرْجَاهِلِي سِكِر
 دِيْمَك اِيچُون اَوْلِيَه رَق بَلِكِه خَلْقَه اَوْ كَرْتَمَكَلَه
 خَيْر اَوْلُوْر نِيْتَلَه اَوْ قُوْبُوْب يَارَمَفَه وَهَذَر
 وَمَعْرِفَت نَحْصِيلِ اِيْتَمَكَه سَعِي وَعَمِيْرَت اِيْتَمَلِيدِر
 زِيْرَا عِلْم وَكَمَال وَمَعْرِفَت هَر يَزْدَه صَاحِبِيَه حُرْمَت
 اِيْنْدِيْرِي وَجَهَالَت اِيْسَه دَائِمَا
 اَوْتَانْدِيْرِي وَخَجَالَت وِيْرِي
 شَبْدِر

ta'zîm vâlîdeyn
ve üstâd

Kişi babasına ve anasına ve hoca ve
üstâdına hürmet ve ri'âyet etmek dahi
pek lâzımdır ve berhurdârlık
alâmetidir. Eğer bunlara hakâret
etmek ve asılsız yere darılmak veya
hürmet etmeyip kendisine fâidesi
olacak sözlerine inâdile kendi hevâ ve
hevesine gitmek isterse, hayır alâmeti
değildir. Öyle çocuk feyziyâb olamaz
ve dünyâ ve âhiretde hüsn-i hâl
bulamaz. Bu cihetlerle, bunlara dâimâ
hürmet edip ve can sıkacak ve
hevâsına uymayacak şeyler söyler ise
de, yine mahzan evlâd ve şâkirdlerinin
iyilikleriçün olacağından, hiç
darılmayıp sözlerini dinlemeli. Hele
hocanın hakkı, ana ve baba
hakkından ziyâdedir. Zira, adamı
kâmil eden hocadır. Eğer babası
oğluna hoca dahi olmuş ise, artık
hakkı iki kat olur. İşte bunları bilip
ancak gösterecekleri doğru yola
gitmelidir.

تَعْظِيمُ وَالِدَيْنِ
وَأَسْنَادُ

كِبْشَى بَابَايَسَنَهْ وَأَنَاسَنَهْ وَخَوَاجَهْ وَأَسْنَادِيَسَهْ
حُرْمَتِ وَرِعَايَتِ اِيْمَتِكَ دَخِي بِكَ لَا زَمِيْدِرْ
وَبَرَخُورْ دَا رِلَقْ عَلَا مَبِيْدِرْ اَكْرَبُونُكْرَهْ حَقَّارَتِ اِيْمَتِكَ
وَاصْلَسِرِيَرَهْ طَارِلَقْ وَيَا حُرْمَتِ اِيْمِيُوْبْ كَنْدُوسِيَنَهْ
فَايْدَهْ سِيْ اَوَّلَهْ جَقْ سُوْز لَرِيَسَهْ عِنَا دَايِلَكَهْ كَنْدُو
هَوَا وَهَوِيَسَنَهْ كَنْتِكَ اِسْتَرْسَهْ خَيْر عَلَا مَنِيْ دَكَلِيْدِرْ
اَوْنَكَهْ جُوْجُقْ فِتْضِيَابِ اَوَّلَهْ مَرْ وَدُنْيَا وَآخِرَتَهْ
حُسْنِ حَالِ بُوْلَهْ مَرْ بُوْجِيْمَنْتَرَلَهْ بُونُكْرَهْ دَايْمَا حُرْمَتِ
اَبْدُوْبْ وَجَانِ صِفَهْ جَقْ وَهَوَايَسَنَهْ اَوْنِيَهْ جَقْ
شَبَلَرْ سُوْز لَرِيَسَهْ دَهْ بِيَنَهْ مَحْضَا اَوَّلَا دَ
وَشَا كِرْد لَرِيْنِكَ اَبُو لَكَلَرْ بِجُونِ اَوَّلَهْ جَعْفَنْدَنْ
بِهِيْجِ طَارِلِيُوْبْ سُوْز لَرِيْ دِيْ كَلَهْ مَلِيْ هَلَكَهْ خَوَاجَهْ نِيْكَ
حَقِيْ اَنَا وَبَا بَا حَقْفَنْدَنْ زِيَا رَهْ دِرْ زِيْرَا اَدَمِيْ كَامِلْ
اَبْدَنْ خَوَاجَهْ دِرْ اَكْرَبَا بَا سِيْ اَوْغَلْنَهْ خَوَاجَهْ
دَخِيْ اَوْلُشْ اِيَسَهْ اَزْ تَوْ حَقِيْ اِيْكَ فَا نْ اَوْلُوْرْ
اَشْنَهْ بُونُكْرِيْ بِيْلُوْبْ اَنْجَقْ كُوْسْتَرَهْ جَكَلِيْ
طُوْغَرِيْ بُوْلَهْ كَنْتَبِيْدِرْ

kızb

Kızb, ya'ni yalan söylemek dahi pek kötü ve mezmûm huy olduğundan, dince ve akılca ondan ictinâb etmek lâzımdır. Zira, yalan söylemek ile bu âlemde pek çok uygunsuz şeyler olmuşdur, ve dâimâ olmaktadır, ve pek ayıb şeydir. Buna mübtelâ olan, çok vakitlerde yalanı meydâna çıkıp kendisi utanır ve rezîl olur ve halk-ı âlem yanında nâmûsu ve i'tibârı gider. Ve bunun için çocuklar aslâ dilini yalan söylemeğe alışdırmayıp, dâimâ sözü doğru söyleyerek, kimseyi aldatmak sevdâsında olmamalı. Ve bir kerre yalancılık ile adı çıktıktan sonra, doğru söyleyecek olsa dahi, kimse inanmaz. Ve bu cihetle çok mazarratını görür.

nemmmâmlık

Ve dahi *nemmmâmlık* ki kovculuk denilen şeydir, bu da bi-aynihi yalancılık gibi ve belki daha ziyâde gâyet çirkin bir sıfatdır. Şöyle ki, meselâ bir adam

كَيْدَبْ

كَيْدَبْ يَعْنِي بِلَان سُونِيك دَجِي پَك كُونِي وَمَدْمُون
 حُونِي اولدېغندَن دِيئَجَه وَعَقْلِيَه اَنَدَن اِجْتِنَابْ
 اِيئِيك لَازِمْدِر زِيَايَلَان سُونِيك اِيلَه بُوغَالَمَدَه
 پَك چُوق اُونغُون سَر شِيكَز اولشُدُر وَدَائِمَا اولغَدُور
 وَيَك عَيْب شِيْدِر بُو كَامْتَلَا اولَان چُوق
 وَقْتَلَرْدَه يِلَانِي مِيدَان چِيْقُون كَنْدُوسِي اُونَانُور
 وَرَدِيْلَا اولُور وَخَلْق غَالَم تَبَانِدَه نَامُوسِي وَاعْتِبَارْ
 كِيْدِر بُونُك اِيچُون چُوجُق قَرَا صِلَا دِلِي
 يِلَان سُونِيك كَه اَلِي شِيْدِر مَيُوب دَائِمَا سُوْرِي
 طُوغُرِي سُونِيكَه رَك يِكْمَسَه يِي اَلْدَائِمُ سُوْرَا سِنْدَه
 اُولْمَا مَلِي وَبِرَكْرَه يِلَا نَجِيْلَق اِيلَه اَرِي چِيْقِدَقْدَن
 صُكْرَه طُوغُرِي سُونِيكَه جَك اولسَه
 دَجِي يِكْمَسَه اِيئَانْمُرْ وَبُوجِيَهْتَه
 چُوق مَضَرَّتِي كُورُرْ

تَمَامِلَقْ

وَدَجِي تَمَامِلَقْ كِه قُوجِيْلَق دِيْلَان شِيْدِر
 بُوْدَه بَعِيْنَه يِلَا نَجِيْلَق كِي وَبَلِكَه دَهَار يَاْدَه
 غَايَب چِرَكِيْن يِر صِفْتِدِر سُونِيكَه مَثَلَا بَرَادِرْ

diğer bir adam hakkında uygunsuzluğuna dâir bir şey söylese ve yâhut yapsa, derhâl onu o adama ya söz veya tezkere ve mektûb ve yâhut göz ve kaş ve işâret, vel-hâsıl bir takrîb ile yetiştirip, "senin hakkında fulân şöyle böyle söyledi ve yaptı" diye, ona yaranmak ve yâhut diğerine gazez için veya kötü huyu iktizâsınca söylemekdir.

iki yüzlülük

Ve *ikiyüzlülük* , ya'ni birbirlerine dargın ve yâhut dargın olmayan iki kimse arasına girip, her birine bir türlü söz söyleyerek, dargınlıklarını artırıcı ve mahabbetlerini giderici şeydir. Bu dahi pek çirkin ve mezmûm huydur ki buna nifâk denilir. İşte böyle şeyleri etmemeli ve böyle yola gitmemelidir. Zira, bu huy iki adamı birbirile bozuşdurmağa ve nice nice uygunsuzluklara sebep olur. Ve bu sıfat kendisinde bulunan adam herkes yanında mezmûm

دېگريزادىم حَقَّقْدَه اونغون سُرَاغْنَه دَايَر بَرِشَن
 سُونِيكَه وَيَاخُوڭ دَايَسَه دَر حَالِ اَنِي اُول اَزْمَه
 يَاسُوڭ وَيَا تَذَكْرَه وَمَكْتُوب وَيَاخُوڭ كُوڭ وَفَاش
 وَ اِشَارَت وَالْحَاصِل بَر تَقَرُّب اَيْلَه يَتَشَدِّد رُوب
 سِيك حَقَّقْدَه فُلَان سُونِيكَه بُونِيكَه سُونِيكَه وَيَايَدِي
 دِيوَاكَا يَارَنَمَق وَيَاخُوڭ دِيكْرِيَه غَرَض
 اِيچُون وَيَاكُونِي خُونِي اِقْتِضَا سُنْجَه
 سُونِيكَه كَدِر

اِيكِي يُوڭ لِيك

وَ اِيكِي يُوڭ لِيك يَغْنِي بَر بَرِيَه طَارَغِين وَيَاخُوڭ
 طَارَغِين اُولِيَان اِيكِي كِيَمَه اَرَايَسَه كِي رُوب
 هَر بَرِيَه بَر دُوڭ وُڭ سُوڭ سُونِيكَه رَك طَارَغِين قَلْبِي
 اَرْتِيچِي وَمَحَبَّتِي كِي دِيچِي شِيڭِر بُوڭ دَخِي پَك
 جَر كِيَن وَمَذْمُوم خُونِيڭ رَكِي بُوڭ اِنْفَاق دِي نِيلُوڭ
 اَشْتَه بُونِيكَه شِيكْرِي اِيْتَامَلُو وَيُونِيكَه بُونِيكَه كَتَامَلُوڭ
 زِي رَا بُوخُونِي اِيكِي اَلْمَجِي بَرِيَه بُوڭ شُد زَمْعَه
 وَ نِيجه نِيجه اونغون سُرَلَقْدَه سَبَب اُولُوڭ وَ بُوڭ صِفَت
 كَدُو سِنْدَه بُولَان اَدَم هَر كَس يَانْدَه مَذْمُوم

ve menfûr olur.

gıybet

Gıybet, bu dahi dince ve akılca insâniyyet hakkında yakışmayan şeydir. Ya'ni bir kimsenin arkasından yüzüne söylenilmeyecek, ya'ni güceneceği lakırdıyı söylemekdir. Çünkü bu söylediğin lakırdı elbette o adamın zemmine dâir olacağından, kendisi işitmese bile mürû'et ve insâniyyete göre kişi ihvânı hakkında böyle kötülüğü etmek lâik ve câiz değildir. Ve eğer işidirse, vaktile o dahi kendisine intikâm etmek ve onun acısını çıkarmak istiyeceğinden, böyle şeylerden sakınmak ve dilini esirgemek lâzımdır.

ziyânkârlık

Ziyânkârlık, bu dahi herkes hakkında zararlı huy olduğundan, meselâ anasının ve babasının ve karındaşının ve sâir şunun bunun işe yarar şeylerini kırmak, yırtmak, atmak, yakmak gibi

وَمَنْغُورُ اُولُورُ

غَيْبَت

غَيْبَت بۇرۇنچى دېنچە وەقچە اِنسانىت حَقَقَنە
ياقشيمان شىبىر بېغى بىز كېمىسە نىك ارقە سىندى
بۇزىيە سۇيلىلىيە جىك بېغى كۇجە جىك
لَقَردى بى شۇيلىگىز چۇنكى بۇ شۇيلى بىك
لَقَردى آلتە اوارمىك دىمىنە داير اۆلە جىغىندى
كەدۇسى ايشمىسە بىلە مۇرۇت و انسانىتە كۆرە
كىشى اخوانى حَقَقَنە بۇيىلە كۆلگى ايتىك لايق و جايز
دەكلدىر و اكر ايشىدىرسە و قىيىلە اودى
كەدۇسىنە انتقام ايتىك و آنىك اچىسىنى
چىقارمىق اىستىيە جىگىندى بۇيىلە
شىبىردىن صاقىمىق و دىلىنى
اىرىكك لازىمىز

زىيانكارلىق

زىيانكارلىق بۇرۇنچى ھەركىس حَقَقَنە ضرر لۇخۇنى
اۆلدەيغىندىن مىللە انايسىنىك و بابايسىنىك
و قىزدايشىنىك و سايۇشۇنىك بۇنىك ايشە براز
شىبىر بى قىمىق يىمىق اتمىق باقمىق كىچى

uygunsuzluklar kendisini insâfsızlığa ve yaramazlığa alışdırıcı çirkin şeyler olduğundan, hele çocuklar bunlardan uzak olup, işlememeli ve akrânı olan çocuklar ve büyükler hakkında dâimâ iyilik etmeğe gayret etmelidir.

enâiyyet

Enâiyyet, ya'ni benlik ve kendiyi beğenmek ve sâirden kendisini yukarı tutmak ve husûsen bilmediği şeylerde, bilgiclik ile ola, pek kötü huydur. Eğer kendi hüner ve ma'rifetde ve zenginlikde ve sâir şeylerde başkalarından sahîhen daha a'lâ ise de, tevâzu etmek, ya'ni kendisini aşağı tutmak lâzımdır ve iyi huydur. Ve çok kerre böyle kendiyi aşağı tutup, tevâzu edenler pek büyük adamlar olmuşlardır, ve kibredip kendiyi büyük tutanlar hor ve hakîr olmuşlardır. Onunçün kibretmeyip, herkese güleryüz ve tatlı söz göstermelidir.

اَوْنِغُونَسْرَلَقَر كَنْدُوسِي اِنْصَافِزِلْغَه وَبِرَاْمَزْلِغَه
 اِلْشېرِيچِي چَرِكِيْن شَيْلَرَاوُلْدِيغْدَن هَلَهْ جُوْجُقَلَر
 بُونَلَرْدَن اوزاق اولوب ايشكاملِي وَاَقْرَانِي اولان
 جُوْجُقَلَر وَيُوكُلَر حَقَقْدَه دَايْمَا اَبُولِك اَيْنِگَه
 غِيْرَت اِيْتَلِيْدِر

اَنَانِيْت

اَنَانِيْت بَعْنِي بَنِك وَكَنْدُوسِي بَكْمَك وَسَاْرِيْدَن
 كَنْدُوسِي يُوْفَارُوطُومُق وَخُصُوصَا بِيْلْدِيكِي
 شَيْلَرَه بِيْلِكْجَاك اِيْلَه اُولَه بِك كُوتِي خُونِيْدُر
 اَكْر كَنْدُوْهْتَر وَمَعْرِفْدَه وَزَنْكِيْلِكْدَه وَسَاْرِي
 شَيْلَرَه بَشَقَه لَرِنْدَن صَحْجَا دَهَا اَعْلَا اِيْسَه رَه
 تَوَاضُع اِيْتْمَك بَعْنِي كَنْدُوسِي اَشَاغِي طُومُق لَارْمِيْدِر
 وَايُوْخُونِيْدُر وَجُوف كَرَه بُونِلَه كَنْدُوسِي اَشَاغِي
 طُوتُوب تَوَاضُع اِيْدَنَلَر بِك يُولُ اَرْمَلَر اُولُشْلَرِيْدُر
 وَكِيْر اِيْدُوب كَنْدُوسِي بُولُ طُوتَانَلَر خُوز
 وَحَقِيْر اُولُشْلَرِيْدُر اَنْجُون كِيْر اِيْمِيُوب
 هَرْكَسَه كُولَرِيُوز وَطَانْجِي سُوْر
 كُوسْتَر مَكِيْدِر

hased

Hased, ya'ni halkda bulunan rütbe ve esvâb ve sâir güzel ve canının istediği şeyleri görüp kıskanmak ve çekememek ve onun elinden gitmesini istemektir. Bu dahi kötü huyların büyüğünden birisidir ve insânın vücûdüne pek zararı olan bir maraz gibidir. İşte bundan ziyâdesile sakınmak lâzımdır. Zira, hased etmekle istemediği adamın elindeki şey gidip, kendisinin eline girmez ve hased etmenin bir fâidesi görülmez. İnsâna göre lâik olan kendisinin gayrısında görüp arzu eylediği şeyleri veren Cenâb-ı Vâhibden kendi hakkında dahi ihsân buyurulmasını sebeblerine yapışıp niyâz etmektir.

haylâzlık

Haylâzlık, bu dahi çocuklara hiç elvermeyecek ve câhil kalmasına sebep olacak şeydir. Meselâ mektebe gitmemek ve yazı yazmamak ve dersine çalışmayıp

حَسَد

حَسَدُ بَعْنِي خَلْقَةً بُولُنَان رُتْبَةً وَأَنْوَابَ وَسَائِرَ
 كُوزَلْ وَجَانِنِكَ اسْتَدِيكِي شَيْلَرِي كُورُون
 فَيْسَفَانَقْ وَجَكَّة مَامَكْ وَأَنْكَ الْيَنْدَكْ كَيْسِي
 اسْتَمَكْدِرْ بُوْدَجِي كُوبِي خُوِيلَرَكْ يُوْكَدَن بَرِيْسِيْدِرْ
 وَإِسَانِكَ وَجُوْدِيَّة بِكَ صَرَرِي أُولَان بَرْمَرَضْ
 كَيْدِرْ اِسْتَه بُونْدَن زِيَادَه سِيكَه صَافْتَقْ
 لَازِمْدِرْ زِيَا حَسَدِ اِيْتَمَكَلَه اسْتَدِيكِي اَدَمَلْتْ
 اَلْدَه كِي شَيْ كِيدُوْبْ كَنْدُوسِيْنِكَ اَلْنَه كِيْرَمَرْ
 وَحَسَدِ اِيْتَمِيْنِكَ زِيَا فَايْدَه سِي كُورُلْمَزْ اِنْسَانَه كُورَه
 لَافِيْ اُولَان كَنْدُوسِيْنِكَ غَيْرِيْسِيْنَدَه كُورُون اَزْزُو
 اَبَلَدِيكِي شَيْلَرِي وَيَرَنْ جَنَابْ وَاهْبَدَنْ
 كَنْدُوحَقِيْنَدَه دَجِي اِحْسَانْ يُوْرُلِيْسِي
 سَكِلَرِيْنَه يَافِيْشُوْبْ نِيَازْ
 اِيْتَمَكْدِرْ

حَيَلْ اَزَلَقْ

حَيَلْ اَزَلَقْ بُوْدَجِي جُوْجُقَلَرَه هِيْجْ اَلْوِيْرَمِيْجَكْ
 وَجَاهِلْ قَالِيْسَه سَبَبْ اُولَه جَقْ شِيْدِرْ مَثَلَا
 مَكْنَه كَيْتَامَكْ وَيَا زُوْ يَا زَمَانَقْ وَدَرِيْسَه جَالِيْشِيُوْ

şununla bununla münâsebetsiz sözler ve şeyler ve oyun ve seyirler ile vakit geçirmekdir. İşte böyle şeyler çocukların tamâm tahsîl-i hüner edecek azîz ve kıymetli vaktini zâyî ve telef etmeğe, ve nihâyetinde "vah, zamânım beyhûde geçmiş ve kendime yarayacak bir hüner ve san'at öğrenememişim" diyerek, pek çok peşimân olmağa sebep olacağından, çocuklar için aranacak şey olmakla, tamâm tahsîl-i hüner etmeğe yarayan, ve bir daha geriye kalması mümkün olmayan vakt-ı sabâvetini hayırsız ve fâidesiz oyunlar ve tenbellikler ile geçirmeyip, her türlü ilimleri okuyup yazmağa çalışmalı ve her gün mektebe gitmeğe alışmalı.

hîlekârlık

Hîlekârlık, ya'ni anasını ve babasını ve hocasını ve sâir kimesneleri türlü türlü yalanlar ve dolaplı sözler ile aldatmağa ve mücerred okuyup yazmakdan

شُونَكَلَه بُونَكَلَه مُنَاسَبِيَسْزُوزَلَر وَشَبَكْزِوَاوُونُكْ
 وَسَبَرَلَزَايَلَه وَقْت كُچُوزْمَكْدِر اَشْتَه بُونَه شَبَكْزِ
 چُوجُقَلَرَك تَمَامْ مَحْصِيْل هُزَايَدَه جَك عَزِيَز
 وَيَقِيْلُو وَقِيْتِي ضَايِع وَتَلْفَايْمَكَه وَنِهَابِيَشْتَه
 وَاَه زَمَانِم پِهْوَدَه كَجِيَش وَكَنْدُومَه بَرَه يَه جَق
 بَرَهْر وَصَنْغ اُوْكِرَه نَمَاشِيْم دِيَه رَك پَك چُوق
 پَشِيْمَان اُولَغَه سَبَب اُولَه جَفِيْدَك چُوجُقَلَر
 اِيچُون اَرَانَه جَق شِي اُولَغَه تَمَامْ مَحْصِيْل هُز
 اِيْمَكَه بَرَان وَبَرْدَجِي كِي رُوِيَه كَلَسِي مُمَكِن اُولِيَا
 وَقْت صَبَاوِيْتِي خِيَرِيَسْزُ وَفَايْدَه يَز اُوْيُونَلَر وَشَبَكْزِ
 اِيْلَه كُچُوزْمِيُوب هَرْدُوز لُو عِيْلَمَلَرِي اُوْقُوْيُوب
 يَارْمَغَه چَالِشْمَلِي وَهَر كُون

مَكْنَبَه كِيْمَكَه

الِشْمَلِي

جِيْلَه كَارْلَق بَعْنِي اَنَاسِي وَبَابَاسِي وَخَوَاجَه سِي
 وَسَايَر كِيْسَنَه لَرِي دُوز لُو دُولَانَلَر وَدُولَابَلِي
 سُوَزَلَزَايَلَه اَلْدَانْمَغَه وَمُجَرَّد اُوْقُوْيُوب يَارْمَقْدَن

جِيْلَه كَارْلَق

kurtulmak ve sâir dediğini yapmak için
 bir takım sözler söylemek ve işler
 yapmak gâyet çirkin ve kötü, ve sonra
 hîlesi meydâna çıkıp, akrânı beyinde
 rezîl ve rüsvay ve nihâyet zarârı
 başkasına olmayıp, ancak kendiye
 dokunacağı bi-istibâh olacağından,
 böyle şeylerden çekinmeli ve herkesle
 doğruluk ile geçinmelidir.

ârsızlık
 ve masharalık

Arsızlık ve masharalık etmek dahi aklı
 eren çocuklara pek kötü şeydir.
 Meselâ, şunu bunu güldüreyim diyerek,
 türlü kıyâfetlere girmek ve hokkabaz
 gibi şeyler yapıp söylemek, ve ondan
 bundan şey istemek, ve utanacak
 şeylerde utanmayıp, diline gelen
 hezeyân sözleri söylemek, ve elile ve
 sâir a'zâsile aybolan şeyleri işlemek
 gâyet insâna yakışmayan ve herkes
 yanında mezmûm olan şey
 olacağından, eğer böyle şeylerle

فَوَزُّنْ لِقَ وَسَايَرْدِيدِ بَكِي يَانَمُقْ اِيچُون بَرِطَافِم
 سَوَزَلَرِ سُونِمَكْ وَايشلَرِ يَانَمُقْ غَايَتَ جَرَكِي
 وَكُونِي وَصُكْرَهَ جِيلَهَ سِي مَبْدَانَهَ چِفُوبُ اَقْوَانِ
 بِيئِنْدَهَ رَدِيلَ وَرُسْوَانِي وَنَهَايَتَ ضَرَرِي بَشَقَهَ سِنَه
 اُولِيوبُ اَنجَقْ كَنْدُوِيَهَ طَوْقَهَ جَفِي بِاِشْتِبَاهِ
 اُولَهَ جَعْفَنْدَن بُونِكَهَ شَبِلَرْدَن
 چَكْنَمَلِي وَهَرَكْسَلَهَ طَوْغَرِي لِقِ اِيلَه
 كَجْنَمَلِيدَر

غازِ سِرْلِقِ
 وَ مَسْحَرَهَ لِقِ

غازِ سِرْلِقِ وَ مَسْحَرَهَ لِقِ اِيْمَكْ دَجِي عَقْلِي اِيْرَتِ
 چُوْجَقْلَرَهَ بِكْ كُونِي شَبِيدَر مَثَلَا شُونِي بُونِي
 كُولَهَ بَرَهَ يِم دِيَرَكْ دُرُلُوْقِيَا فِئْرَهَ كِيْرِمَكْ
 وَحَقَهَ بَارِيكِي شَبِلَرِ يَابُوبُ سُونِمَكْ وَانْدَن بُونَكْ
 شَي اِسْمَكْ وَ اَوْتَانَهَ جَقْ شَبِلَرْدَهَ اَوْتَانِيوبُ دِلِنَه
 كَلَانْ هَذَا يَانْ سَوَزَلَرِي سُونِمَكْ وَ اَلِيَكَه
 وَسَايَرْ اَعْضَا سِيَكَه عِيْبَاوُلَانْ شَبِلَرِي
 اِيْشَلِكْ غَايَتَا اِنْسَانَهَ يَا قِشْمِيَانْ وَهَرَكْسَن يَانِيْنْدَه
 مَذْمُومْ اَوُلَانْ شَي اُولَهَ جَعْفَنْدَن اَكْرَبُونِكَهَ شَبِلَرْلَه

bir çocuğun adı çıkar ise, artık hiç kimse yanında kadr ve i'tibârı kalmaz, ve kimse kendisini sevmez. Bunun için her bir çocuk tahsîl-i edeb etmeyip, öyle ârsızlık ve masharalık etmemeye dikkat etmelidir.

bedzebânlık

Bedzebânlık gâyetle lisânını sakınacak şeydir, ya'ni ona buna ve akrânı olan çocuklara kötü söz söylemek ve söğmek çirkin ve günâh olduğundan, bir kimesneye hiç böyle çirkin söz söylemekden ve söğüp saymakdan gâyet hazer etmeli. Ve kimseyi çirkin mu'âmeleler ile incitmemelidir, ve onunla bununla boş yere itişmek ve tokuşmak ve mektebe gelip giderken zukaklarda şunun bunun arkasından taş atmak ve yâhut söz atmak gibi şeyler lâiksiz ve ayb ve muhâtaralı olduğundan, çocuklar usluca oturup ve edeble gezip, böyle yaramazlıklarda bulunmamalıdır.

بِرْجُوجُغُكْ اَرِي چيفار ايسه اَرْتَقْ هِيچ كِسَه
 يَانِنْدَه قَدَرْ وَاغْتِبَارِي قَالَر وَكِمِسَه كَنْدُوسِي
 سَوْمَر بُونُكْ اِيچُون هَر بِرْجُوجُغُ حَضِيل
 اَدَب اِيْتِيوب اَوْنَلَه عَار سِرْلَق وَمَسْخَرْلَق
 اِيْتِمَاكَه دَقْت اِيْتِمَكِيدَر

بَدَرْ يَانِلِقْ

بَدَرْ يَانِلِقْ غَايْئَلَه اِيْسَانِي صَافِيَه جَقْ شِيْدَر
 يَغْنِي اَكَا بُوْكَ وَاَقْرَانِي اَوْلَان چُوْجُقْلَرَه كُوْپ
 سُوْز سُونِيكْ وَسُوْكْ جِرْكِين وَكْنَاه اَوْلَد يَغْنِي
 بَرِكِسَنَه يَه هِيچ بُونَلَه جِرْكِين سُوْز سُونِيكْ كَنْ
 وَسُوْكُوْب صَايْمَقْدَنْ غَايْت حَذَر اِيْتِمَكِي
 وَكِمِسَه يِي جِرْكِين مُعَاْمَلَه لَزايِلَه اِيْتِمَا مَلِيدَر
 وَاَنْكَلَه بُونُكْلَه بُوْش يَرَه اِيْتِمَكْ وَدُوْكُشْمَكْ
 وَمَكْنَبَه كَلُوْب كِيدَر كَنْ رُفَا قَلَرَه شُونُكْ
 بُونُكْ اَرْقَه يَسْنَدَنْ طَاش اَتْمَقْ وَيَاخُوْز سُوْز
 اَتْمَقْ كِي شِيكْر لَا يَقِيْر وَعِيْب وَمُخَا طَرَه يِي
 اَوْلَد يَغْنِيكْ چُوْجُقْلَر اَوْصِلِيْجَه اَوْطُوْرُوْب
 وَاَدِيْكَه كَرُوْب بُونَلَه بَرَامَر لَغْلَزَه بُولْمَا مَلِيدَر

sirkat

Sirkat, ya'ni hırsızlık. Bu dahi dince ve akılca en büyük, kötü huylardan ve -Hüdâ etmesin- buna alışan her kişinin âkıbeti türlü rezâlet ve nedâmete sebep olacağından başka, günâh ve harâmdır. Ve buna cesâret edenler cezâ kânûnu üzere küreğe konur ve pranka ve hapishânelerde kalır ve çürür. Ve bu hırsızlık öyle bir kötü şeydir ki, dikkat ile ve şartınca tahakkuk eder ise, cezâsı daha ağır olacağı kat'îdir. Bu cihetle, velev bir küçük şey olsun, ya'ni on dirhem gümüş değmez nesne olursa dahi, vel-hâsıl bir para değmezse de, hiçbir kimsenin bir şeyini kendisinin haberi olmaksızın alıp ve çalıp satmamalı ve kimseye dahi vermemelidir.

ağzı gevşeklik

Ağzı gevşeklik, ya'ni gizli bir şey gördüğü ve yâhut işittiği vakit onu saklamayıp herkese söyleyip bildirmek muzır ve çirkin şey olduğundan, kişi

سِرَقَت

سِرَقَتَ بَعْنِي خُسِرْلِقَ بُوْدَجِي دِيْنَجَه وَعَقْلَجَه
 اَلْدِيُوْكَ كُوْتِي خُوْنِيْلَرْدَن وَخُدا اِيْمَسُوْن بُوْكَ اِيْشَان
 هَرْ كِشِيْنِك عَافِيَتِي دُرْلُوْر دَاك وَنَدَاْمَتَه
 سَبَّ اَوْلَه جَعْنَدَن بَشَقَه كُتَاه وَحَرَامِدِر وَبُوْكَ
 جَسَارَت اِيْدَنلَر جَرَا قَانُوْنِي اَوْزَرَه كُوْرَكَه قُوْلُوْر
 وَبِرَانَقَه وَجَسَنخَانَه لَزَرَه قَالُوْر وَجُوْرُوْر وَبُوْخُسِرْلِقَ
 اَوْنِيْلَه بَزْكُوْنِي شَيْدِرَكِيه دِقَت اِيْلَه وَشَرْطَنَجَه
 تَحَقُق اِيْدَر اِيْسَه جَرَا سِي دَهَا اِيْغَر اَوْلَه جَعْنِي
 قَطْعِيْدِر بُوْجِيْهَتَلَه وَلَوِيْر كُوْچِك شَي اَوْلُسُوْن
 بَعْنِي اَوْن دِرْهَم كُش دَكْمَز سَنَه اَوْلُوْر سَه دَجِي
 وَالْحَا صِل بَر بَارَه دَكْمَز سَه دَه هِيْج بَر كِيْمَسَه نِيك
 بَر شِيْنِي كَنْدُوْسِيْنِك خَبَرِي اَوْلُقِيْسِيْرِيْن اَلُوْب
 وَجَا لُوْب صَا تَمَامِلِي وَكِيْمَسَه دَجِي

وَبَر مَامَلِيْدِر

اَغْزِي كُوْشَكِيْكَ

اَغْزِي كُوْشَكِيْكَ بَعْنِي كِيْرَلِي بَر شِي كُوْر دِيْكِي وَيْلَخُوْد
 اِيْشِيْدِيْكِي وَفَت اِيْنِي صَا قَلِيُوْب هَرْ كَسَه سُوْبُلِيُوْب
 بِيْلِيْزْمَك مُضَر وَجَرَكِيْن شَي اَوْلَد بَعْنَدَن كِيْشِي

böyle şeylere kendisini
alışdırmamalıdır. Zira bu huyda
olduğu bellendiği vakit, kimse onun
yanında bir daha gizli bir şey söylemez
ve sâirine söylerken bile, "o geldi" diye
lakırdıyı keserek, kendisinin i'tibârına
dokunur. Ve böyle adama hiç bir yerde
emniyyet olunmaz ve aslâ kadr ve
i'tibârı kalmayıp, kimseden yüz
bulamaz.

tahkîr

Tahkîr, ve dahi büyük ve küçüğünü
beğenmeyecek sûretde tahkîr etmek
hem insâniyyetce ve hem edeb ve
mürû'etce hiç bir vakitte bir şahs
hakkında lâik ve câiz olmayacak şeyler
olduğundan, ve bu kendinden aşağı
olsun ve fakîr ve âciz bulunsun, hiç bir
kimesne hakkında hakâret etmek ve
zevke almak ve istihzâ eylemek gibi
şeylerden uzak durup sakınmalıdır, ve
dâimâ kendi ırz ve edebile oturmalıdır.

istihzâ

بُوَيْلَهُ شَبْرَةً كَذُو سِنِي الشِّدْرِ مَا مَكِيدِرْ زِيْرَا
 بُوَحُوَيْدَةَ اَوْلَدِيْغِي بَلَلَنْدِيْكِ وَفَتْ كِيْمَنَسَهْ اَنْدُكْ
 يَانِيْدَهْ يَزْدَحِيْ كِيْرِيْ يَزْشَتِيْ سُوَيْلَكْ وَسَاِيْرِيْهْ
 سُوَيْلَكْ كَنْ يِيْكَهْ اَوْ كَلْدِيْ دِيُوْ لَقِرْدِيْ سِيْ كَسَهْ رَا
 كَذُو سِيْنِكْ اِغْتِيَارِيْهْ طُوْفُوْرْ وَبُوَيْلَهُ اَدَمَهْ
 هِيْجْ يَزِيْرَدَهْ اَمِيْنَتَاوُلْمَزْ وَاَصْلًا قَدَرْ
 وَاعْتِيَارِيْ قَالِيُوْبْ كِيْمَنَسَهْ دَنْ
 يُوْزْ بُوْلَهْ مَزْ

خَفِيْرْ وَرَدَحِيْ يُوْكَ وَكُوْجُكِيْ بَكْمِيْهْ جَكْ
 صُوْرَتَهْ خَفِيْرَايْمَكْ هَمْ اِنْسَانِيْجَهْ وَهَمَارَبْ
 وَمُوْرُوْجَهْ هِيْجْ يَزُوْفِيْدَهْ يَزْشَخْصْ حَقِيْدَهْ
 لَايِقْ وَجَارِزَاوُلْمِيْهْ جَقْ شَبْرَاوُلْدِيْغِيْدَنْ
 وَكُوْكَدِيْنْدَنْ اَشَاغِيْ اُوْلُسُوْنْ وَفَقِيْرُوْ عَاِجَزْ
 بُوْلُسُوْنْ هِيْجْ يَزْ كِيْمَنَسَهْ حَقِيْدَهْ حَقَارَتَايْمَكْ
 وَدَوَقَهْ اَلَقْ وَاِسْتِهْزَايْمَكْ كِيْ شَبْرُوْرَنْ اُوْزَاقْ
 طُوْرُوْبْ صَا قَمْلِيْدِرْ وَدَايْمَا كَذُوْ عِيْضْ وَارِيْطَهْ
 اُوْطُوْرْ مَكِيْدِرْ

خَفِيْرْ

اِسْتِهْزَا

garez ve kin
ve nefsâniyyet

Garez ve kin ve nefsâniyyet dahi huyların kötüsünden olup, ya'ni bir kimse kendi hakkında cânının sıkıldığı ve yâhut zarâr gördüğü bir şey etse, onu unutmayıp eline bir fırsat geçtiği hâlde, ondan intikâm etmek ve yâhut o adamın ona hiç bir kötülüğü vâki olmamış iken, mutlakâ kendisinin fâidesini gözederek o bi-günâh hakkında gadr ve kötülük etmek gibi insâniyyete yakışmayan ve sâhibini kötü adamdır dediren şeyler olmakla, bunlardan sakınıp böyle kötülük yerine elinden gelen iyiliği etmelidir.

sadâkat

Sadâkat, kişi işinde ve sözünde doğru olmak insânca pek güzel ve hayırlı huyların biri olduğundan, ve bu huy sâhibini her yerde berhurdar ettiğinden, sadâkat ve istikâmeti ya'ni her yerde sözünü ve özünü doğru etmekliğı âdet etmeğe çalışmalıdır.

غَرَضٌ وَكَيْنَ
وَنَفْسَانِيَّتْ

غَرَضٌ وَكَيْنَ وَنَفْسَانِيَّتْ دَجِي خَوْبِلَرَكْ كُوتِيَسِيَنَدَن
اُولُوبْ يَغْنِي بَرِكْمَسَه كَنَدُو حَقِيَقْدَه جَانِيَكْ
صِفْلِدِيغِي وَايَاخُودْ صَرَزْ كُوزْدِيكِي بَرِشْتِي اِيَشَه
اَبِي اُولُوتْمِيُوبْ اَلِهَه بَرَقُورْصَتْ كَجَذِيكِي حَالْدَه اَنَدَن
اِنْتِقَامْ اِيَتْمَكْ وَايَاخُودْ اَوَادِمَكْ اَكَا هِيَجْ بَرَكُوتِيَكِي
وَاقِعْ اُولْمَا مِشْ اِيَكْنْ مُطْلَقَا كَنَدُوسِيَكْ فَايْدَه سِي
كُوزَه دَرَكْ اُولْ بِي كُاهْ حَقِيَقْدَه غَدَرْ وَكُوتِيَكْ
اِيَتْمَكْ كِي اِنْسَانِيَتَه يَاقِشْمَاَن وَصَاحِبِي كُوتِي
اَزْمِيَرْ دِي دِيرِنْ شَتِيَلْ اُولْمَغْلَه بُونْلَرْدَن
صَافِيُوبْ بُولَه كُوتْلُكْ بَرِيَه اَلِيَكْ كَلَانْ
اَيُولِكِي اِيَتْمَكِي دَر

صَدَاقَتْ

صَدَاقَتْ كِيَشِي اِيَشِيَنَدَه وَسُوزْنَدَه طُوغْري اُولُقْ
اِنْسَانْجَه بَكْ كُوزَلْ وَخَيْرْلُوحُوتْلَرَكْ بَرِي اُولْدِيغِيَنَدَن
وَبُوحُوتِي صَاحِبِي هَرِيَرْدَه بَر خُورْدَا اِيَشِيَكِيَنَدَن
صَدَاقَتْ وَاسْتِقَامَتِي يَغْنِي هَرِيَرْدَه سُوزْنِي
وَاُوزِيَنِي طُوغْري اِيَتْمَكْ كِي غَاَرْتَا اِيَتْمَكَه
چَالِشْمَكِي دَر

vefâkârlık

Vefâkârlık, ya'ni va'd edip üzerine aldığı şeyi yapmak sıfatı dahi mürûet ve insâniyyet alâmetidir. Kişi dostunu ve ahibbâ ve akribâsını unutmamak ve elinden gelebildiği kadar iyilik etmek ve gayretkeşlik eylemek lâzımdır. İmdi, bu sıfatlar kendisinde bulunan zâtlar herkes indinde makbûl ve mu'teber olacağından, böyle doğru ve ahibbâ ve akribâsını unutmayan ve vefâdâr olanlar, her yerde memdûh olur. Bunun için bu güzel huylara alışıp, vefâdâr ve mürû'etkâr olmağa say etmelidir.

ri'âyetkârlık

Ri'âyetkârlık, bu dahi insâniyyete göre iyi huylardandır. Kişi kendisinden büyük olan ve hüner ve ma'rifeti bulunan zâtlara hürmet ve ta'zîm etmek ve kendisinden aşağı olanlara dahi hakâret nazârile bakmamak insâniyyet alâmetinden olmakla, herkes hakkında ri'âyet ve güzel mu'âmele edip, iyi nâm kazanmalıdır.

وفاكارلىق

وفاكارلىق بىغنى وىغدايدۇب اوزرىيە الدىغى
شېئىي ياقىمىق صىغى دىغى مۇرۇت وئىسانىت علامىدۇر
كىشى دۇشنى وادىبا وافر باسنى اۇنۇنماق
والىدن كىلە يىلە يىكى قىدۇر ابۇلك ايتىمك
وغيرت كىشلىك ايتىمك لازىمدۇر ايمىدى بۇصفتى
كندۇسىندە بولغان داتلىر ھىكس عىندە مەقبۇك
ومعبر اولە جەغىدەن بۇلكە طوغرى وادىبا
وافر باسنى اۇنۇنماق ووافار اولتىر ھىزىرە
مەدۇخ اولۇز بۇلكە ايتىمك بۇكوزل خۇبىرە
اليشوب ووافار و مۇرۇتكار اولمغە

سعى ايتىمكىدۇر

رعايتكارلىق بۇدخى ايتىمك كۆرە ابو خۇبىر دندۇر
كىشى كندۇسىندە بۇلكە اولان وھىرو مەغرى بۇلكە
دانلە خىمىت و تعظىم ايتىمك و كندۇسىندە اشاعى
اولتىرە دىغى حىقارت نظرىكە باقاماق ايتىمك
علامىدەن اولمغە ھىكس حىقەدە رعايت
وكوزك مەامكە ايدۇب ابۇنامر قرا ايتىمكىدۇر

رعايتكارلىق

Akribâ ve ahibbâya mahabbet ile onlara iyilik niyyetinde olduğunun üzerine gerek onlar hakkında ve gerek herkes haklarında dâimâ ulüvv-i himmet sâhibi olmak, ya'ni herkesin ikbâl ve i'tibârını ve refâh ve rahâtını garezsizce hasbı istemek ve kendiye lâik görmediği şeyi sâirlerine yapmamak ve yaptırmamak makbûl ve mu'teber olan huylardan olup, böyle olan adam büyüdükce, tarîkinde feyz ve i'tibâr bulacağından, kişi herkes hakkında iyilik isteyen ve mahabbet edip iyilik edici olmalıdır.

kanâ'at

Kanâ'at denilen şey dahi sâhibine râhat ve i'tibâr verici güzel sıfatdır, ya'ni yiyecek ve içecek ve giyecek ve sâir bu misilli şeylerde daha ziyâdesine bakmayıp, Cenâb-ı Hakkın verdiği ni'metlere râzı ve müteşekkîr olmaktır. Kanâ'at ehli olan adam dünyâda çok zahmet çekmeyip

أَقْرَبًا وَاحْتَابَهُ مَحَبَّتَ ابْنَةٍ أَنْتَ أَيْوَلُوكَ نَبِيَّتِنَدَه
 أَوْلَدِيغِيكَ أَوْزَرْبَنَه كَرَكَ أَنْتَرَحَقْنَدَه وَكَرَكَ
 هَرْكَسَ حَقْلَرِنَدَه دَائِمًا عَلُوْهَتَ صَاحِبِي أَوْلَقَ
 بَعْنِي هَرْكَسِكَ إِقْبَالَ وَاعْتِبَارِي وَرَفَاهَ وَرَاحَتِي
 غَرْضِي رَجَه حَسْبِي اسْتَمَكْ وَكَندُوبِي لَا يَفُ
 كُوزْمَدِي كِي شَيْئِي سَايِرْلَرِنَه يَا نَمَؤُ وَيَا نَدِرْ مَؤُ
 مَقْبُولُ وَمُعْتَبَرُ أَوْلَانِ خُونِلَرْدَنِ أَوْلُوبُ بُوْنَلَه
 أَوْلَانِ اَرَمَ بِيُوْدُ كَجَه طَرِيفِنَدَه فَيَضُ وَاعْتِبَارُ
 بُوْلَه جَفِنَدَن كِي شِي هَرْكَسَ حَقْنَدَه
 أَيْوَلُوكَ اِسْتِيحِي وَ مَحَبَّتَ اِيْدُوبُ
 أَيْوَلُوكَ اِيْدِيحِي اَوْلَمَلِيْدِرْ

قَاعَتْ

قَاعَتْ دِيْلَانِ شَيْ دَخِي صَاحِبِيَه رَاحَتْ وَاعْتِبَارُ
 وِيْرِيحِي كُوزَلْ صِفَتِدِرْ بَعْنِي يِيَه جَكْ وَلِيحَه جَكْ
 وَكِيَه جَكْ وَسَايِرْ بُوْمِثَلُوشْ سِيْلَرْدَه دَهَا
 زِيَادَه سِنَه بَاقِيُوْبُ جَنَابِ حَقِّكَ وِيْرِيحِي
 نَعْمَتَرَه رَاضِي وَمُتَشَكِّرُ اَوْلَقْدِرْ قَاعَتْ اَهْلِي
 أَوْلَانِ اَرَمَ دُنْيَا رَه جُوفُ رَحْمَتْ جَكِيُوْبُ

ve çok kazanmak derdine düşmeyip, azîz olan ömrünü asâyiş ve râhat ile geçirir. Bu cihetle, bulunduğu hâle kâni olup, açgözlülük etmeyerek, olur olmaz şeyler için halkı ta'cîz etmekden sakınmalıdır. Lâkin, âli himmetli olup hayırlı şeylerde kendisine ve halka fâidesi olmasıçin çalışıp çabalamalı ve okuyup yazıp hüner ve san'at ve ticâret ve menfa'at tahsîl etmenin esbâbına teşebbüs etmelidir. Ve esbâba yapışmak dahi Vâcibü Ta'âlâ Hazretlerinin bir hikmetidir.

hüsn-i karîn

Hüsn-i karîn, ya'ni dâimâ iyi kimselerle düşüp kalkıp, kötü ve uygunsuz adamlarla görüşmekden hazer etmeli, çünkü kişi dâimâ görüştüğü ve mukârini olan adamın huyu ile huylanmak insânın tabî'etindedir. Eğer böyle kötü adamlarla söz söyleyip ve gezip yürüdüğü vakit

وَجُوفَ قَانَقَ دَرْدِينَه دُوشْمِيُوبَ عَرِيْزِ اَوْلَانِ
 عَرِيْزِيْ اَسَايِشِ وَرَاحَتِ اَيْلَه كَجُورُزِ بُوْجِهَتَه
 بُولُنْدِيْغِيْ حَالَه قَانَقِ اُولُوبِ اَنج كُوزِ لِيْلِكِ
 اِيْمِيَه رَك اُولُوزِ اُولُزْ شِيْكَلَرِ اِيْچُونِ خَلْقِيْ تَعْيِيْزِ
 اِيْمَكْدَن صَافِيْمَلِيْدِرْ لَكِنِ عَالِيْ هِيْمَتْلِيْ اُولُوبِ
 خِيْر لُوشِيْلَرْدَه كَنْدُوسِيْنَه وَخَلْقَه فَايْدَه سِي
 اُولِيْچُونِ چَالِشُوبِ چَابِلَاْمَلِيْ وَ اَوْقُوبُوبِ يَارُوبِ
 هُنَرْ وَصَنَعَتْ وَتِيْجَارَتْ وَ مَنَفَعَتْ حَصْبِلِ اِيْمَنِيْكَ
 اَسْبَابِيْنَه تَشْبِيْثِ اِيْمَلِيْدِرْ وَ اَسْبَابَه
 يَ اِيْشِيْمُوقِيْ وَ اَلِيْجِبْ نَعَالِيْ حَضَرْتَلَرِيْكَ

بِرْ حَكِيْمِيْدِرْ

حُسْنِ قَرِيْبِ يَعْنِيْ دَايْمًا اَبُوْ كِيْمَنَه لَزَلَه دُوشُوبِ
 قَالْقُوبِ كُوبِيْ وَ اَوِيْغُونُ سُرَادِمْلَرَه كُورُشْمَكْدَن
 حَذَرِ اِيْمَلِيْ چُونَكِيْ كِشِيْ دَايْمًا كُورُشْدِيْكِيْ
 وَ مَقَارِيْ اَوْلَانِ اَدِيْمِكِ خُويْ اَيْلَه خُويْ بَلْمَقِ
 اِنْسَانِيْكَ طَبِيْعَتِنْدَنْدِرْ اَكْرَبُوبِلَه كُوبِيْ اَدِمْلَرَه
 سُوْز سُونُكْشُوبِ وَ كَرُوبِ يُوْرِيْدِيْكِيْ وَ قَتْ

حُسْنِ قَرِيْبِ

gide gide kendisi dahi kötülüğe alışıp,
yoldan ve başdan çıkmasına sebep
olur.

acele	<i>Acele</i> , dince ve akılcı acelesi lâzım olan şeylerden başka her şeyde acele
inâd	etmek ve <i>inâd</i> dedikleri ki hak olmayan yerde dayanıp durmak huyudur. Ve kendiden büyüğünün ve hocanın ve
terk-i kabûl-i nasîhat	üstâdın sözlerini ve nasîhatlarını dinlemeyip, hemen cânının istediğini ve olur olmaz hâtırına geleni yapmak ve tez tabî'atlı olmak ve dargınlık huyları iyi şeyler olmadığından, böyle şeylerde bulunmayıp, ve hele şu
gazab	dargınlık ve gazab şöyle bir çirkin huydur ki, artınca insânın aklını örter de taş ve toprağa ve akli olmayan hayvânlara söğür ve darılır. İnsâna böyle bir hâl gelir ise, kaldığı yerden savuşmalıdır ki gazab dahi savuşa.

كَيْدَ كَيْدَ كَنْدُوسِي دَخِي كُوكَّةَ الْيُسُوبِ
يُولَدَن وَبَاشَدَن چِقْمَسِينَه
سَبَّ اُولُوز

عَجَلَه

عِنَاد

تَزَايُفُولِي نَصِيحَت

عَجَلَه دِيْنَجَه وَعَقْلَجَه عَجَلَه سِي لَا زَمَرَاوَلَان
شَيْلَرْدَن بَشَقَه هَرْشِيْدَه عَجَلَه اِيْتَمَك
وَعِنَاد دِيْدِي كَلَرِي كِه حَقَاوَلِيَان يَزْدَه طَبَانُوبِ
طُوزْمَقْ خُوْبِيْدِر وَكَنْدُودَن يُوْكُكْ وَخَوْلَجَه نِيَكْ
وَاسْتَارِيكْ سُوْزَلِيْنِي وَنَصِيْحَتَلِيْنِي
دِيَكَلَه مَيُوبْ هَمَان جَانِيكْ اِسْتَدِيكِي وَاُولُوزَاوُلُوزْ
خَاطِرِيْنَه كَلْنِي يَانِمَقْ وَنِيْز طَبِيْعَتْلِيْ اُولَمَقْ
وَطَارِغِيْلَقْ خُوْبِيْلَرِي اَيُوشِيْلَرَاوُلَمَدِيغِيْدَن
بُوْنِلَه شَيْلَرْدَه بُولْمَيُوبْ وَهَلَه شُوْطَارِغِيْلَقْ
وَعَضْبْ شُوْنِلَه بَرَجَرَكِيْن خُوْبِيْدِر كِه اَزِيْنَجَه
اِنْسَانِيكْ عَقْلِيْنِي اُوْز يَزْدَه طَاشَه وَطَبْرَاغَه
وَعَقْلِيْ اُولِيَان حَيَوَانَلَرَه سُوْكَز وَطَارِيْلُوزْ
اِنْسَانَه بُوْنِلَه بَر حَالَكْ كَلُوز اِيْسَه كَلِيكِي يَزْدَن
صَاوُشْمَه لِيْدِر كِه عَضْبْ دَخِي صَاوُشَه

عَضْب

hilm

Ve insâna lâzım olan, gazablı olmayıp *halîm* ve selîm olup, huysuzluk etmeyerek herkesle karındaş gibi geçinmelidir.

nezâfet

Nezâfet, ya'ni temizlik dince ve akılca i'tibâr edecek huydur ve her türlü necâsetden temizlenmek elzemdir. Ve pâklık memdûh ve hüsn-i tabî'ate delâlet eden sıfat olup, pislik bunun aksinedir. Bir adamın esvâbı eski olmak ayıb değildir, amma pis olmak ayıbdır. Üstü başı, ağzı burnu temiz olan adamı herkes gördüğünde, ondan hoşlanacağı misilli, pis ve murdâr olan şahsı gördüklerinde ve yanlarına geldikde, istikrâh edip tittinirler. Onunçün, çocuklar temizliğe alışmalıdır, yüzünü, gözünü yıkayıp pâk etmek ve ağzı burnu akınamak ve üstünü başını çamurdan ve tozdan ve sâir pisliklerden dâimâ sakınarak

حلم

وَإِنْسَانَهُ لَا زَمَّ أُولَانِ غَضَبِي أَوْلِيَّوْتُ جَلِيمَ
وَسَلِيمَ أَوْلُوْتُ خَوِيْسِرْلُقْ إِنَّمِيَّةَ رَكْ
هَزْكَسْكَهَ قَرِنْدَاشْ كِي
كَجِنْمَكِيدِرْ

نظافت

نَظَافَتَ يَعْنِي تَمِيْزْلِكْ بِخَجَّةَ وَعَقْلِيَّةَ اِعْتِبَارَ اِيْدَهْ جَلَّتْ
خَوِيْدِرْ وَهَرْدِرْ لَوْ نَجَاسَتْدَن تَمِيْزْلَمَكْ اَلْمَمْدِرْ
وَيَا كَلِكْ مَمْدُوْخ وَحَسَنَ طَبِيْعَةً دَلَالَتْ اِيْدَن
صِفَتْ أَوْلُوْتُ بِسِيْلِكْ بُوْنُكَ عَكْسِيَّةَ دِرْ بِرَادَمِكْ
اَنُوْا بِاَسْكِيْ اَوْلُقْ عِيْبْ دَكْلِيْدِرْ اَمَّا بِسِ اَوْلُقْ
عِيْبِيْدِرْ اَوْسْتِيْ يَاشِيْ اَغْزِيْ بُوْرِيْ تَمِيْزْ اَوْلَانِ
اَدَمِيْ هَزْكَسْ كُوْرْ دِيْ كِنْدَهْ اَنْدَن خُوْشْكَهَ جَعِيْ
مِيْثَلُوْ بِسِ وَهَرْدِرْ اَزْ اَوْلَانِ شَخْصِيْ كُوْرْدُكْلَرِنْدَهْ
وَيَا نَلَرِيْنَهْ كَلْدِيْ كَدَهْ اِسْتِكْرَاهْ اِيْدُوْبْ تَشِيْرْلُوْ
اَنَكْجُوْنْ چُوْجُقْلَرْ تَمِيْزْلِكَهْ اَلشَمْلِيْدِرْ بُوْرِيْ
كُوْرِيْ بِيْقَايُوْبْ يَا كْ اِيْمَتْكَ وَاَغْزِيْ بُوْرِيْ
اَقَامُقْ وَاَوْسْتِيْ يَاشِيْ چَا مُوْرْدَن وَتُوْرْدَن
وَسَا رُ بِيْسِلِكْلَرْدَن دَايْمَا صَاقِيَّةَ رَفْتْ

kirletmeyip pâk tutmak ve temiz tahâret etmek herkese lâzımdır. Ve yemek yediği vakit, elini ve ağzını güzel yıkayıp, üstüne başına sürmemeli, ve bu vechile üzerinde kat'en kehle ve sâir nesne bulunmamasına dikkat etmelidir. Ve pislikten ba'zı ilâcî güç hastalıklar dahi hâsıl ve peydâ olacağından, bundan gâyetle sakınıp, dâimâ temizliğe say ve gayret etmelidir.

sahâvet

Sahâvet ve cömertlik iyi huyların en a'lâsı ve kendiye ve halka yarayan ahlâk-ı memdûhenin pek bâlâsıdır, ya'ni kendide olan şeylerden lâik olduğu vech üzere imtinân etmeyerek, gönül hoşluğile lâik olanlara vermektedir.

buhl

Buhl. Bahîllik ve hasîslik sahâvetin zıddıdır ki elinde ve yanında olan şeyden iktizâ eden kimesnelere mürû'etce ve zarûretce vermemekdir.

كِرْلَمْيُوبْ يَاكْ طُونُقْ وَتَمِيرْ طَهَارْتْ اِيْمَكْ هَرْكَسَه
 لَازِمْدِرْ وَبِكْ يَدِيْكِ وَفَتْ اَلِيْ وَاغْزِيْ كُوزْ
 يِقَابُوبْ اَوْسْتَهْ بَاشَهْ سُوْرْمَا مَلِيْ وَبُوجَهْلَهْ
 اُوْرِيْنْدَهْ قَطْعَا كَهْلَهْ وَسَارِيْنْسَهْ بُولْتَامَسَهْ
 دِقْتْ اِيْمَلِيْدِرْ وَبِيْلِكْدَنْ بَعْضْ عِلَاجِيْ كُوجْ
 خَسْتَهْ لِكْرَدِيْ حَاصِلْ وَبِيْدَا اُولَهْ جَعْفَرْدَنْ
 بُونْدَنْ غَايْبَهْ صَاقِيُوبْ دَايْمَا تَمِيْزْلِكَهْ
 سَعِيْ وَغَيْرْتْ اِيْمَلِيْدِرْ

سَخَاوَتْ

سَخَاوَتْ وَجُومَرْدِيْكَ اَبُوخُوْبِلِيْكَ اَلْاَعْلَاسِيْ
 وَكَنْدُوْبَهْ وَخَلْقَهْ بَرَايَانْ اَخْلَاقِيْ مَدُوْحَهْ نِيْكَ
 يَكْ بِالَاسِيْدِرْ يَعْنيْ كَنْدُوْرَهْ اُولَانْ شِيْلَرْدَنْ
 لَايِقْ اُولَدِيْغِيْ وَجَهْ اُوْرَرَهْ اِمْتِنَانْ اِيْمَبَهْ رَكْ
 كُوكُلْ خُوشَلِيْغِيْكَهْ لَايِقْ اُولَانْ لَرَهْ
 وَيْزْمَكْدِرْ

بُخْلْ

بُخْلْ بَجَبِيْلِيْكَ وَخَسِيْسِيْكَ سَخَاوَتِيْكَ صِدِيْدِيْكَ
 اَلِيْذَهْ وَيَانِيْذَهْ اُولَانْ شِيْدَنْ اِقْتِيْضَا اِيْدَنْ
 كِسْنَهْ لَرَهْ مُرُوْجَهْ وَضَرُوْرِيْجَهْ وَيْزْمَا مَكْدِرْ

Bu dahi pek kötü şeydir. Cenâb-ı Hakkın ihsân buyurduğu her türlü ni'metlerden Hak yoluna ta'yîn olunduğu üzere ve mürû'etce sâir ihvânına dahi isrâf olmayarak verip ikrâm etmek insâniyyetin şurûtundandır. Meselâ varlığa göre, akçe ve atıyye ve ihsân ve hediye ve it'âm ve sâdık ve dostlarına mahabbet yönünden ziyâfet ve sâir cihetler ile birbirlerine hürmet etmek âdet-i insâniyyet ve şart-ı mahabbet ve meveddet ve herkes yanında memdûh ve makbûl olacak ve hüsn-i senâ ve duâ tahsîl edecek bir keyfiyyet olmakla, insân kendini buna alıştırmalıdır. Eğer çocuklukda insân ikrâm edecek şey bulmaz ve çocukların mâlda tasarrufu câiz olmaz denilir ise, çünkü sahâvet denilen şey çoğa nisbet ile olmayıp, ancak tabî'at ve mürû'et demek olarak azdan dahi olmuş, velev bir almanın bir kerre bile olsun yarısını

بۇدېنى پىك كۇنى شىبىدۇر جىناپ حېقىك اِحسان
 بۇزىدىغى ھەزىز لۇيغىنىڭ دىن حق بۇلۇنە نەپىن
 اولۇندىغى اوزرە و مروتىجە سائىز احوالىنە دىنى
 اسراف اولمىە رىق و پىروب اكرام ايتىك ائىسانىڭ
 شىرۇپىنىڭ دىز مىثلاً وازلىغە كۆرە لىقچە و عىطىيە
 و اِحسان و ھىدىيە و اطعام و صارىق دۇستارىيە
 مَحَبَّت يۇشۇندىن ضىياف و سائىز جەھەتلىرىلە
 بىزىزلىرىيە حُرمت ايتىك عادت ائىسانىڭ و شىرط
 مَحَبَّت و مودىت و ھەزىزىيە مەدۇخ و مَقْبۇل
 اولە جوق و حَسَن شائوردىغا مَحْصِل ايدە جەك
 بىزىكەيت اولمىغە ائىسان كەندۇي بۇكا ائىشەنمىكەز
 اكرچۇ جۇقۇلغە ائىسان اكرام ايدە جەك شى
 بولۇز و جۇجۇقلىرىك مالىدە تەصرىفى جائىز اولۇز
 دىيىلۇز ايسە چۈنكى سَخاوت دىيىلان شى
 جۇغە نىسبەتلىك اولمىوب ائىچق طىبىعت
 و مروت دىمىك اولە رىق ازدىن دىنى اولۇش
 و لوبىز المانىك بىزگە بىكە اولسۇن يارىيى

yanındakine vermek ve onun dahi istek ve arzusunu mümkün olduğu mertebe def etmek insâniyyetden ma'dûd olmakla, işte çocuklar dahi mektebde ve sâir mahallerde kudretine göre akrânı hakkında böyle anasının ve babasının izni olacak ve kendisine verdikleri harclıktan ve sâirinden cömert olarak hûsn-i mu'âmele sâhibi olmalıdır.

mu'âvenet ve şefakat

Mu'âvenet ve şefakat, bu dahi iyi ahlâkdandır, ya'ni sâirine yardım etmek ve acıyıp merhamet etmek. Meselâ, bir adamın bir güç maslahatı olup da ondan yardım istediği hâlde, işinin iktizâsına göre ve say mikdârınca ona elile ve dilile ve parasile vel-hâsıl mümkün olabildiği mertebe i'âne ve yardım etmek dince ve akılcı iyi şeydir. Eğer sen böyle eder isen, bir gün senin dahi bir işin düşdüğü vakit, sana da

یائنده کینه ویرمک و آنک دخی استک و ارزو سنی
 ممکن اولدیغی مرتبه دفع ایتک ایشانتدن
 معدود اولغله اشته چوجقلردخی مکتبه
 وسائر محالرده قدرینه کوره آفران حقیقه
 بویه اناسینک و باباسینک اذنی اوله جوق
 و کندوسینه ویردکلری خرچلقدن
 وسائرندن جومرد اوله رفحسین
 معامله صاحبی اولمایدن

معاونت و شفقت

معاونت و شفقت بوردخی اولو خلاقدند
 یعنی سائرینه یازدیم ایتک واجوب مرحمت
 ایتک مثلاً یزادیم بزرکوخ مصلحتی اولوبده
 اندن یازدیم استدیکی خالده ایشیک اقتضاسینه
 کوره و سعی مقدار نجه اکا ایلکه و دلیله
 و یاره سبکه و الحاصل ممکن اوله بیلدیکی
 مرتبه اعانه و یازدیم ایتک دینجه و عقلمه
 ایوشیدر اگر سن بویه ایدر ایتک بزرکون
 سینگدی بزرایشک دوشدیک وقت سکاره

yardım eden bulunur. Ve bahîllik edip, kimseye mürû'et ve mu'âvenet etmez isen, bir darlık gününde senin dahi işine yardım ve i'âne edici bulunmaz. Böyle olduğu için, akrânın olan çocuklardan birisi, meselâ düşecek olsa, yanında bulunduğun hâlde, onu düşmemek için tutmak ve yâhut bir müşkil işi olduğu ve yardım istediği hâlde, ona i'âne etmek levâzım-ı insâniyyetden ma'dûddur. Böyle şeylerde dahi kudretine bildiği mertebe say ve ğayret etmelidir.

hıfz-ı sıhhat-ı vücûd

Hıfz-ı sıhhat-ı vücûd etmenin esbâbını gözetmek dahi herkese elzemdir. Bu cihânda her ni'metden ziyâde vücûd sağlığı gibi teşekkür olunacak ni'met yokdur. Zira, bir adamın vücûdu -Hak Ta'âlâ etmesin- sıhhatde olmasa, Tanrı Ta'âlâya

یازدیرایدن بولنور وخیللیک ایدوب کینه بیه
 مرووت و معاونت ایتمزایسک برطازلق
 کونگده سیکدخی ایشنه یازدیم وایغانه ایچی
 بولماز بویله اولدیغی ایچون اقرانک اولان
 چوجق قلدن بریسی مثلا دوشه جک اولسه
 یانیده بولندیغک حالده انی دوشما مکی ایچون
 طونق ویاخود برمشکل ایشی اولدیغی
 ویازدیر استدیکی حالده اکا اغانه اینمک
 لوازم ایشا نیتدن معدوددور بویله
 شکره دهی قذر نینه بیلدیکی
 مرتبه سعی و غیرت
 ایلکیدر

حفظ صحیح و جود اینمک اسبابی کورنگدخی
 هرکه الزمیدر بوجهانده هر نعمتن زیاده
 و جود صاغلیغی کی تشکراولنه جق نعمت
 یوقدور زیرا برادرمک و جودی حق تعالی
 اینسون صحنه اولسه تگری تعالی بیه

حفظ صحیح و جود

lâikile kulluk edemez ve hiçbir şeyin kendiye fâidesi olamaz ve bir işini göremez. Onunçün, kişi kendisini mümkün mertebe hastalığa sebep olacak şeylerden muhâfaza etmek ve sakınmak lâzımdır. İşte buna dikkat edip de sonra kendisini Cenâb-ı Hakkın hıfzına havâle etmelidir. Hastalığa sebep olan şeyler pek çok ise de, onları belleyip sakınmak ve hasta olduğu hâlde, ilâc ve devâsını öğrenip def etmek ve ettirmek ilm-i tıb denilen hekîmlik fenni iktizâsından olmakla, bu mahalde onun uzun uzun beyân ve tahrîr olunması bu risâlenin esâsına nazaran mümkün olamaz ise de, çocuklar için tenbîhi lâzımgelen şeylerden birazı zikr ve işaret olunmak dahi fâideden hâli değildir. Ekseri illetlerin ve hastalıkların mahalli mi'de, ve şifâya bâ'is olan büyük devâ himyedir.

لَا يَقْبَلُكَ قَوْلُكَ أَبَدَ مَرٍّ وَهِيَ بِرِشِيكَ كَذْوَةٌ
فَائِدَةُ سِيَّ أُولَ مَرٍّ وَبِرِشِي كَوْرَةٌ مَرٍّ أَنْجُونُ
كَيْشِي كَذْوِسِي مُنْكَنْ مَرِيَّةٌ خَسْتَه لِفَه
سَبَّ أُولَ جَقْ شَبَرْدَن مُحَافِظَه ابْنَمَكْ
وَصَافِقْ نَقْ لَا زَمْدِرْ اِشْتَه بُوكَا دِقْتْ اِيدُونْدَه
صُكْرَه كَذْوِسِي جَنَابِ حَقِّكَ حِفْظَه حَوَالَه
اِئْتَمِيدِرْ خَسْتَه لَكَه سَبَّ أُولَانْ شَبَرْدَن
بَكْ چُوقْ اِيسَه دَه اَنَلَرِي بَلَلَه يُونُ صَافِقْ
وَحَسْتَه اُولَدِيغِي حَالَدَه عِلَاجْ وَدَوَاسِي اَوَكْرُونُ
دَفْعْ اِئْتَمَكْ وَابْتَدِزْمَكْ عِلْمُ طَبِّ دِينِلَاتْ
حَكِيمَلِكْ فَنِي اِقْتِضَا سِنْدَن اُولُغَلَه بُوَحَلَدَه
اَنَكْ اُوزُونْ اُوزُونْ بَيَانْ وَتَحْرِيرْ اُولْمَسِي
بُورِسَالَه نِيكَ اَسَاسَه نَظَرًا مُنْكَنْ اُولَه مُرَاسِيَه
چُوقْ قَلَرِ اِيچُونْ تَنَبِيْ اِلَازِمَكْلَانْ شَبَرْدَن
بِرَازِي ذِكْرْ وَاِشَارَتْ اُولْمُقْدَحِي فَائِدَه دَن خَالِي
دَكِيلِدِرْ اَكْثَرِي عِلْمَلَرِكْ وَخَسْتَه لِفَلَرِكْ مَحَلِي
مَعْدَه وَشِفَايَه بَاعِثْ اُولَانْ يُونُكَ دَوَاجِمَه دَر

Ve bunların ma'nâsı ise insânın yiyip içtiği şeylerin hazm edeceği, ya'nî yemek insânın vücûdunda tekrâr pişip tabh olunur. İşte, o pişecek yere lugatde mi'de derler. Eğer mi'denin tahammülünden ziyâde bir adam yemek yer ve yâhut olur olmaz yemeği birbiri üzerine hazm olmadan sık sık ekl eder ve çok yemiş yer ve su içer ise, elbette mi'desi bozulur ve ondan -Cenâb-ı Hak hıfz etsin- türlü türlü hastalıklar zuhûr eder. Husûsen çocukların mi'desi büyükler gibi kuvvetli olmadığından, çabuk bozulur. Onun için, büyükler ve husûsen çocuklar âfiyet ve sağlıklarına muzır olacak sûretde pek çok yemek yemekden ve her türlü ziyâde meyva ve yemiş ve husûsile olmamış ham yemişlerden sakınıp, ziyâde yememeli. Ve bir de oyun oynayarak vesâir cihetle koşup ve yorulup ve terleyip, sonra soğuk su içmek ve karnı aç iken d o n d u r m a

وَبُونِلَرَكْ مَعْناسِي ايسَه اِسْاَنِكْ يَبُوبْ اِيْجِدِي
 سَبْلَرَكْ هَضْم ايدَه جَكِي يَعْني يَمَكْ اِسْاَنِكْ
 وَجُودِنْدَه تَكَرَّر ايشُوبْ طَيَحْ اُولُوزْ ايشَه اُولُ
 ايشَه جَكِي يَرَه لَعْنَه مَعْدَه دِيرَلَر اَكْرَمِعْدَه نِكْ
 تَحْمَلْدَن زِيَادَه يَرَادَمْ يَمَكْ بَر وَياخُود اُولُوز اُولُوز
 يَمَكِي بَر يَر اوز رِبَنَه هَضْم اُولْدَن صُوصُوقْ
 اَكْل ايدَر وَجُوق يَمِشَر وَصُوابْچَر ايسَه اَلْبَه
 مَعْدَه سِي بُولُوز اَنْدَن جَانِبْ حَقْ حِفْظ ايشُوبْ
 دُرْلُودُرْلُو خُسْتَه لَقَر ظُهُور ايدَر خُصُوصًا
 جُوجُقَلَرَكْ مَعْدَه سِي بُولُوز كِي قُوتْ اُولْمَدِ يَغْنَدْ
 جَانِبْ بُولُوز اَنَكْ اِيْچُونْ بُولُوز وَخُصُوصًا
 جُوجُقَلَر غَايِفَتْ وَصَاغْلَقَلَرِبَنَه مُضَر اُولَه جُوقْ
 صُورْتَدَه بَلَكْ جُوق يَمَكْ يَمَكْدَن وَهَر دُرْلُو زِيَادَه
 مَيُوه وَبِشَر وَخُصُوصِيَكَه اُولْمَا مِشْخَام يَمِشَر دَن
 صَا قُوبْ زِيَادَه مَامَلِي وَبِرْدَه اُولُونْ اُولْمَا بَرَفْ
 وَسَا اَرَجِيَهْتَه قُوشُوبْ وَيُورِيلُوبْ وَتَرْلُوبْ
 صُكْرَه صُوغُوقْ صُوابْچَمَكْ وَفَرِيحْ اِيْگَن طُونْدُرْمَه

yemek ve soyunup soğuk almak ve yaz günlerinde pek sıcaklarda güneşlerde gezmek mizâcsızlığa sebep olacak şeyler olduğundan, akli eren ve kendiye acıyıp hasta olmağı istemiyen büyükler ve çocuklar bunlardan pek sakınmalıdır.

ülfet ve ünsiyyet

Ülfet ve ünsiyyet, ya'ni kişi birbirile görüşüp ve konuşdukda güler yüzlü ve tatlı dilli olarak kalb incitici ve hâtıra dokunucu sözlerden ve çirkin mu'âmeleden sakınmalıdır. Vâkı'â dargın çehreli durmak ve lakırdı söylerken başına vurur gibi söylemek münâsib değildir. Bunlar insana kendiyi beğenmekden ve kibr etmekden gelir. Ancak âdâb-ı ülfete yakışan şudur ki kişi lakırdı söylediği vakitte, birbiri arkası sıra pek sık ve çabuk söylememeli ve dinleyeni usandıracak sûretde pek ağır dahi söyleyip sözü uzatmamalı,

يَمَّكَ وَصُوبُوبُ صُوعُوقُ الْمَقِّ وَيَا زَكُونُ زَنْدَةَ بِكَ
 صِحَافُ قَرْدَةِ كُونُ شَرْدَةِ كَرْمِكَ مِنْ جِزْرِ لَغَةِ سَبِّ
 أَوَّلَةِ جَوْ شَيْلَرِ أَوْلِدِ بَعْدَنَ عَقْلِي أَيْرَتَ
 وَكَدُوبِيهِ أَجِيُوبُ خَسَنَةُ أَوْلَغِي أَسْمَانِ
 بِيُوكَلَرُ وَجُوجُفَلَرُ بُونُزْدَنَ
 بِكَ صَافِي مَكِيدِرُ

أَلْفَ وَأَنْسَبَ

أَلْفَ وَأَنْسَبَ بَعْنِي كَشِي بَرِيْلَةَ كُورِشُوبُ
 وَقُوسُ شُدُقْدَةِ كُولُزُ بُولُزِي وَطَانُ لِي دِلُّوْ أَوَّلَةِ رَقِّ
 قَلْبِ أَجْدِيحِي وَخَاطِرَةِ طُوقُفِي سُولُزْدَنَ وَجَرِيزِ
 مُعَامَلَةِ دَنَ صَافِي مَكِيدِرُ وَاقِعَا طَارِغِي نَجْمُورُ
 طُوزْمَقُ وَلَقِرْدِي سُونُزْ أَيْكَنَ بَاشَنَةِ وَرُزْ كِي
 سُونُيْلَكُ مُنَاسِبُ دَكْلِدِرُ بُونُزَرُ إِنْسَانَةِ
 كَنْدُوبِي بَكْمَكْدَنَ وَكِرَ أَيْمَكْدَنَ كَلُوزُ أَنْجَقُ
 أَذَابِ أَلْفَةِ يَاقُشَانِ شُودُزْ كِي كَشِي لَقِرْدِي سُونُيْلَكِي
 وَقِنْدَةِ بَرِي أَرْقَسِي مِرَّةَ بِكَ صِقُ وَجَاقِ
 سُونُيْلَا مَلِي وَدِي كَلْبَانِي أَوْصَانْدِرَةِ جَقُ
 صُورَنْدَةِ بِكَ أَعِزْدَحِي سُونُيْلُوبُ سُولُزِي أَقْزَانَا مَلِي

işiten anlayacak vechile telâssızca
 hiddetlenmeyerek dâne dâne, güler yüz
 ile söyleyip, merâmını ifâde etmeli.
 Lâkin şu şartla ki münâsebetsiz
 kahkahalar ile ve zevzeklik ve
 yandaşlık sûretile halkı güldüreceğim
 diye bir takım masharalıklar etmemeli.

edeb ve hürmet

Edeb ve hürmet, bunlar dahi küçük ve
 büyük, cümle insâna pek elzem olan
 sıfatdır. Hele çocuklara
 küçüklüklerinden alışacak iyi huydur,
 ya'ni kişi kendisinden büyüğüne dâimâ
 ta'zîm ve hürmet edip, bir büyük adam
 yanına gittikde, önünü kavuşturarak
 girmek ve elini öpmek ve otur der ise,
 şart-ı âdâb üzere, teşekkür ederek
 oturmak ve lakırdı sorar ise söylemek
 ve söyler iken nâzikâne ve kâmilâne
 söylemek ve ayağını uzatmamak ve
 elile, ağzile, burnile oynamamak gibi
 şeyler olmakla, el-hâsıl çocuklukdan

ايشېدن اڭلايه جوق وجهه تلاش سرجه
 حد نكته رك دانه دانه كولر بوزايكه سوييويون
 مرايى لفاده اينمى لكن شوشر طله كه مناسبتر
 فيقهه لرايكه وزوزكلك وياكشافيق
 صورتيكه خلقى كولديره جكم ديوي
 برطافر مسخره لقلر اينما ملي

ادب و حرمت

ادب و حرمت بونلر دى كوجك ويونك جمله
 انسانه پك الزم اولان صفتدر هكه جوجقلقه
 كوچككلر ندىن ايشه جق ايوخويذر يعنى
 كشي كند و سندن بيوكنه دايما تعظيم و حرمت
 ايدوب برييونك ادمر ياننه كند كده اوگنى
 قاوشديره رق كيرمك والى اونمك و او طور
 ديرايسه شرط ادا باوزره تشكر ايدره رك
 او طور مق و لفردي صور رايسه سويلمك
 و سويلر ايكى نازكانه و كاملانه سويلمك
 و يا غنى اوزا نمامق و آليكه اغزيكه بوزنيكه
 اوينا مامق كي شير اولغله الحاصل جوجقلقه

edeb tahsîline say edip -Hakkı Ta'âlâ kötü gözden ve nazardan saklasın- şu çocuk kâmilâne duruşuna ve oturuşuna ve söyleyişine bakınca, büyük adam gibidir diye kerkesin kendi hakkında hüsn-i teveccüh ve medh etmesini tahsîl etmeğe çalışmalıdır.

hukûk-i uhuvvet

Hukûk-i uhuvvet, bu dahi âdemiyyetce ri'âyet olunacak ahlâk-ı hamîdedendir. Ya'ni kişi karındaşına ve karındaşı gibi görüşüp ve sevdiği akrânına hulûs ve mahabbet göstermelidir. Bu cihetle, karındaşı ve akribâsı hakkında birinin bir iyiliği olduğu hâlde, kıskanmayıp gûya kendiye olmuş gibi hoşnud ve mesrûr olmalı. Kezâlik onlar hakkında bir can sıkacak ve keder edecek vâkı'a olduğu sûretde, aynına kendiye olmuş misilli teessüf etmeli, karşılığında iyilikler etmeğe

اَدَبْ تَحْصِيلِنَه سَعَى اِيْدُونِ حَقِّ تَعَالَى كُوْنِي
 كُوْرْدَن وَنَظَرْدَن صَافِلَسُون شَوْجُوْجُو
 كَامِلَانَه طُوْرُوْشَنَه وَآوْطُوْرُوْشَنَه وَسُوْئِلِيْنَه
 بَاقِيْجَه يُوْلَه اَرَمْ كِيْدِرْدِيُو هَزَكِيْكَ
 كَذُوْحَقِيْنَدَه حُسْنِ تَوْجَه وَمَدَح
 اِيْمِيْنِي تَحْصِيْل اِيْمَنَكَه
 چَالِيْشْمَلِيْدِر

حُقُوْقِ اُخُوْت

حُقُوْقِ اُخُوْت بُورْجِي اَرَمِيْجَه رِيْغَاتِ اَوْلَدِ جَوْنِ
 اخْلَاقِ حَيَكَه دَنِيْدِر يَعْنِي كِيْشِي قَرْنَدَاشِنَه
 وَقَرْنَدَاشِي بِي لَوْرِيْشُوْب وَسَوْرِيْكِي آقَايَنَه
 خُلُوْص وَنَحْبَت كُوْستَرْمَكِيْدِر بُوجِيْهَتَلَه
 قَرْنَدَاشِي وَآقَايَاسِي حَقِيْنَدَه بِرِيْكَ بَرَايُوْلِيْكَ
 اَوْلَدِيْغِي حَالَدَه فِسْقَانِمِيُوْب كُوْيَا كَنْدُوِيَه
 اَوْلَشْ كِي خُسْنُوْر وَمَسْرُوْر اَوْلِيْكَ كَذَلِكَ
 اَنْلَز حَقِيْنَدَه بِرْجَانِ صِفَه جَوْ وَكَدَر اِيْدِيْجَكْ
 وَاقِعَه اَوْلَدِيْغِي صُوْرَتَدَه عِيْنِيْكَ كَنْدُوِيَه اَوْلَشْ
 مِيْلُوْنَا سَفْ اِيْمَنِيْ فَارْشُوْلِيْغِيْنَدَه اَبُوْلِكْر اِيْمَنَكَه

elden geldiği kadar say etmek insânlık
ve pek a'lâ huydur.

iffet ve hamîyyet

İffet ve hamîyyet, bu sıfatlar dahi
sıfât-ı hamîdeden olarak herkese ve
husûsile gençlere ve çocuklara pek
elzem olan şeydir. Ya'ni kişi nefsini ve
ırz ve nâmûsunu dince ve akılca
nazar-ı Hak ve halk yanında
utandırarak ve -Hakkı Ta'âla
saklasın- kendisini rezîl ve rûsvay-ı
âlem edecek türlü türlü ayb olan
şeylerden muhâfaza etmektir. İşte bu,
büyük ve küçük ve rütbeli ve rütbesiz,
herkese vâcib olan ahkâmdandır. Zira,
bir adamda edeb ve iffet ve vikâye-i ırz
ve nâmûs olmadıkca, velev kendisi pek
büyük devlet ve ikbâl sâhibi olsa bile,
âlemin yanında ve nâs nazarında hiç
kadr ve i'tibârı olmayarak, bayağı
mezmûm ve alçak olur. Onun için kişi
dâimâ zâtını sakınıp, iffet ehlinde
olmalı

اَلَدَنْ كَلْدِي كِي قَدَر سَعَى اِيْتَمَكْ اِنْسَانِيَقْ وَيَكْ
اَعْلَا خُو يَنْدُرْ

عِفَتْ وَحِيَتْ

عِفَتْ وَحِيَتْ بُو صِفَتَر دَجِي صِفَانِ حِمْدَةِ دَنْ
اُولَه رَقْ هَرْ كَسَه وَخُصُوصِيَكِه كَنْجَرَه وَجُوجَقَلَرَه
يَكْ اَلَزَمْ اُولَانْ شَبْدِرْ بَعْنِي كَشِي نَفْسِي وَعَرَضْ
وَنَامُوسِي دِي نَجَه وَعَقْلِيَه نَظَرِ حَقْ وَخَلَقْ
يَا نِيْنَدَه اَوْتَانْدِرَه حَقْ وَحَقْ تَعَالَى صَافِلَسُونْ
كَدُو سِي رَزِيلْ وَرُسُوَيِ عَالَمِ اَيْدَه جَكْ
دُرُودُرْ لَوْ عِيْبَ اُولَانْ شَبْدِرْدَنْ مُحَافَظَه
اِيْتَمَكْدِرْ اِشْتَه بُو بِيُوكْ وَكُوجِكْ وَرْتَبَه لِي
وَرْتَبَه سِرْ هَرْ كَسَه وَاجِبْ اُولَانْ اَحْكَامْدَنْدِرْ
زِيَارَتِ اَرْمَدَه اَدَبْ وَعِفَتْ وَوَقَايَه عَرَضْ
وَنَامُوسْ اُولَدِي قَجَه وَلَوْ كَنْدُوسِي يَكْ بِيُوكْ
دَوَكْ وَاقْبَالْ صَاحِبِي اُولَسَه بِيَكِه عَالَمِيَكْ
يَا نِيْنَدَه وَنَاسْ نَظَرِنْدَه هِيَجْ قَدَر وَاعْتِبَارِي
اُولِيَه رَقْ بِيَاغِي مَذْمُومْ وَالْجَقْ اُولُورْ اَنَكْ
اِيچُونْ كَشِي دَايْمَا ذَا اِيْنِي صَافِيُوبْ عِفَتْ اَهْلِنْدَه اُولَمِي

ve nâmûs-u azîzini canı gibi hıfz-ı
vikâye etmelidir.

ri'âyet-i hukûk-i ülfet

Ri'âyet-i hukûk-i ülfet, bu dahi
âdemiyyetin şart-ı a'zamıdır. Ya'ni iki
zât beyninde bunca vakt ülfet ve
mahabbet hâsıl olarak birbirlerine
iyilikleri vukû buldukda, ona hürmet
edip, olur olmaz şey ile onu
unutmamalıdır. Vâkı'â iyilik etmek gibi
bu cihân-ı fânide güzel nâm alacak ve
kötülük eylemek gibi belâsını bulacak
şey yokdur. Hukûk-i insâniyyeti ve
husûsile ülfet ve mahabbeti sebkat eden
adamı her yerde unutmamalı ve kazâen
ba'zı şeyden dolayı birbirile bozuşup
beynlerinde infi'âli mûcib olacak şey
vâki olsa bile, def'aten bunca hukûku
unutup, onu terk eylemek lâik
olmayacağından, mu'âmele-i afv ile
öyle infi'âlden gecmelidir. Husûsile
iyilik gördüğün zâtı büyüdüğü vakit
hâtırını gözetip, ona hüsn-i mükâfât
etmeğe çalışmalıdır.

وَنَامُوسِ عَزِيزِي جَانِي كِي حِفْظَ وَوَقَايَةِ
اِيتْمِيدِرْ

رِعَايَةِ حُقُوقِ الْفَتِّ

رِعَايَةِ حُقُوقِ الْفَتِّ بُوَدَخِي اَدِمِيَتِكْ شَرْطِ
اَعْظَمِيدِرْ يَعْنِي اِيكِي ذَاتِ بَيِّنْدَةِ بُوَنَجَةِ وَقْتِ
الْفَتِّ وَمَحَبَّتِ حَاصِلِ اُولَةِ رَقِّ بَرَزَلِيَنَةِ اَبُولُكْ
وَقُوْعُوْلُدُقْدَةِ اَكَاخَرَمَتِ اِيْدُوْبِ اُولُوْزْ اُولَرِ شَيْ اِيْلَةِ
اَبِي اَوْثَمَامِيْدِرْ وَاَقِعَا اَبُولُكْ اِيتْمَكْ كِي بُوْجِهَانِ
فَايِنْدَةِ كُوْزَلِ نَامِ الْمَجْقِ وَكُنُوْلُكْ اَيْلَمَكْ كِي
بَلَا سِنِي بُوْلَةِ جَقِّ شَيْ بُوْقُدُرْ حُقُوقِ اِنْسَانِيَتِي
وَحْصُوْصِيْكَ اَلْفَتِّ وَمَحَبَّتِي سَبَقَتِ اِيْدَنْ اَدَمِي
هَرِيْرْدَةِ اَوْثَمَامِي وَفَضَاءَ بَعْضِ شَيْدَنْ طُوْلَا يِ
بِرِيْكَ بُوْزِيْشُوْبِ بِيْنَلِرِنْدَةِ اِنْفِعَالِي مُوْجِبِ اُولِ خَقِّ
شَيْ وَاَقِعِ اُولَسَةِ يِكَ دَفْعَةً بُوَنَجَةِ حُقُوقِي اُنُوْرُوْ
اَبِي تَرَكْ اَيْلَمَكْ لَا يِقِ اُولِيَّةَ جَعْنَدَنْ مُعَامَلَةً عَفْوِيَّةً
اُولُهُ اِنْفِعَالِدَنْ كَجَلْبِيدِرْ حْصُوْصِيْكَ اَبُولُكْ
كُوْزِيْكَ ذَاتِي بُوْوِيْكَ وَقْتِ خَاطِرِي
كُوْزَةِ دُوْبِ اَكَاخَسِنْ مَكَا فَا تِ اَيْتْمَكْ جَالِ شَمْلِيدِرْ

Ya'ni iki ahabab birbirile bozuşduğu vakit, onları barışdırmağa say etmek pek güzel huydur. El-hâsıl, bu tafsîlâtdan anlaşıldığına göre, insâna lâzım olacak iyi huylarile huylanmak ve çirkin huylardan hazer etmektir. Zira, hüsn-i ahlâk sâhibi olan zât sa'âdet-i hâle mazhar olduğu gibi, bedahlâk ve garezkâr olan eşhas dahi nazar-ı erbâb-ı kemâl ve cümle yanında muhakkardır. Hele eşref-i mahlûk olan insân, ilm ve kemâlâta say etmek elzemdir. Lâkin bedahlâk olur ise, velev pek çok fazîleti olsa bile, yine memdûh olamaz ve ahlâkını güzel huylar ile tehzîb etmedikce, felâh bulamaz. Ahlâk-ı memdûhe ve mezmûmeye dâir daha pek çok yazacak nesâyih var ise de, uzun uzun yazılmak çocukların mizâcına göre def'aten tabî'atlerine ağır gelerek kesel vereceğinden, ve bundan böyle sâye-i inâyetvâye-i hazret-i şâhânede

بَعْنِي بِكِي أَحْبَابَ بَرِّ بَرِيَّةَ بُوْرُشْدِيغِي وَفَتِ أَنْدَرِي
 بَارِشْدِي مَغْنَه سَعِي اِيْمَكْ بِكْ كُوْرُلْ خُوْبْدُرْ
 اَلْحَاصِلْ بُوْتَقْصِيْلَانْدَنْ اَكْلَايْشِلْدِيغْنَه كُوْرَه
 اِنْسَانَه لَازِمِ اَوَّلَه جَقْ اَبُو خُوْبِلَزَايَلَه خُوْبِلْمَقْ
 وَجَزِيكِيْن خُوْبِلُورْدَنْ حَذَرِ اِيْمَكْدِرْ زِيْرَا حُسْنِ اَخْلَاقْ
 مِلْجِي اَوْلَانْ دَاثْ سَعَادَتِ حَالَه مَظْهَرِ اَوَّلْدِيغِي
 كِي بَدَاخْلَاقْ وَغَرَضْكَارِ اَوْلَانْ اَشْخَاصْ دَجِي
 نَظَرِ اَزْ بَابِ كَمَالْ وَجُمْلَه يَانِنْدَه مُحَقَّرِ رَمْلَه اَشْرَفِ
 مَخْلُوْقِ اَوْلَانْ اِنْسَانْ عِلْمْ وَكَمَالَه سَعِي اِيْمَكْ
 اَلرَّمْدِرْ لَكِنْ بَدَاخْلَاقْ اَوْلُوْرَايْسَه وَلَوْ بِكْ جُوقْ
 فَضِيْلَتِي اَوَّلْسَه بِيَكَه بِيَه مَمْدُوْخِ اَوَّلَه مَرْ
 وَاَخْلَاقِي كُوْرُلْ خُوْبِلَزَايَلَه تَهْدِيْبِ اِيْمَكْ كَجَه
 فَلَاحِ بُوْلَه مَرْ اَخْلَاقِ مَمْدُوْخَه وَمَمْدُوْمَه بِيَه دَاوْرْ
 دِهَابْكَ جُوقْ يَارَه جَوْنَصَايَحْ وَاَزَايْسَه رَه
 اَوْرُوْنْ اَوْرُوْنْ يَارِلَقْ جُوْجُقْلَرِكْ مِرْاجِيَه كُوْرَه
 دَفْعَه طَبِيْعَتْلَرِيْنَه اِعْزَكْلَه رَكْ كَسَلْ وِيْرَه جَكِيْنْدَنْ
 وَبُوْنْدَنْ بُوْيَلَه سَايَه عِيْنَايُوْبِيَه حَضَرْتِ شَاهَانَه رَه

nice kütüb-i ahlâkiyye okuyarak,
 tekmîl kemâlât-ı insâniyye edecekleri
 bi-ıstibâh olduğundan, şimdilik bu
 kadarcık ile iktifâ olundu. Hemân
 Cenâb-ı Hak veliyy-i ni'metimiz,
 veliyy-i ni'met-i cihân Şevketmeâb
 Efendimize tükenmez ömr ihsân
 buyursun ve sâye-i ni'met ve merhamet-
 i seniyye-i şâhânelerini üzerlerimizde
 berdevâm etsin, âmîn.

نِجَّةُ كُتُبِ اخْلَاقِهِ اَوْ قُوَّةُ زَرْقِ تَكْوِيلِ كَمَالَاتِ
 اِنْسَانِيَّةِ اَيْدِ جَعْلَرِي بِي اِسْتِثْبَاهِ اَوْلَدِ يَغْنَدَنْ
 شَمْدِيْلِكِ بُوْقَدَرْ جَوَائِلَه اِكْفَا اَوْلُنْدِي هَمَانْ
 جَنَابِ حَقِّ وَلِي نَعْتِمِزْ وَلِي نَعْتِ جِهَانْ
 شُوْكُمْ تَابْ اَقْدِمِرَه تُوْكُمْ نَعْمُ اِحْسَانْ
 بُوْرَسُوْنْ وَسَايَه نَعْمَتْ
 وَمَرْحَمَتِ سَيِّئَه شَاهَانَه لَوِي
 اُوْزْدَلِرْ مِرْزَه بَرْدَوَامْ
 اَيْشُوْنْ
 اَمِيْنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ARABIC & PERSIAN WORDS

in the
OTTOMAN TEXT

of the
Risâle-i Ahlâk

a Arabic, *p* Persian, *t* Turkish

A

- abd/abit *a* : slave, servant; worshipper, person
acele *a* : hurry, undue haste
âciz *a* : unable, helpless
âdâb *a* : manners (*pl* of edeb)
adam *a* : man, person
âdemiyyet *a* : humaneness
âdet *a* : custom, habit
adl / adil *a* : justice
adlî (adliyye) *a* : judicial, juridical
âfitâb *p* : sun
âfiyet *a* : good health
afv / aff / af *a* : forgiving
ahbâb *a* : friend, acquaintance (*pl* of habîb)
ahd / ahit *a* : agreement; period; reign
ahibbâ *a* : beloved, friends (*pl* of habîb)
âhiret *a* : the other world, the hereafter
ahkâm *a* : statues, laws (*pl* of hükûm)
ahlâk *a* : natural disposition; morals, ethics,
(*pl* of hulk / hulûk)
ahlâkî *a* : moral, ethical
ahmak *a* : foolish, stupid
âkıbet *a* : end, consequence
akl / akıl *a* : mind
aklen *a* : by reason, reasonably
aklî *a* : mental
akrân *a* : equals, peers (*pl* of kârîn)
akribâ / akrabâ *a* : near relatives (*pl* of karîb)
aks / akis *a* : opposite
akvât *a* : foods, sustenance (*pl* of kût)
akvât etmek *at* : provide sustenance; sustain
a'lâ *a* : superior
âlâ *a* : benefits, blessings
alâmet *a* : sign, mark
âlem *a* : world, universe
âlempenâh *ap* : Refuge of the universe
(title of the Sultan)
âlî (âliyye) *a* : high, exalted
arsızlık *at* : impudence, insolence
arzu *p* : desire, longing
âsan *p* : easy
âsâyîş *p* : tranquility, ease; public order
aslâ *a* : never, by no means
atfen *a* : favorably disposed
atiyye *a* : gift
avârif *a* : kindnesses (*pl* of ârife)
avâtîf *a* : favors (*pl* of âtife)
avâtîfber *ap* : who carries favors
ayb / ayıb *a* : shame, disgrace
ayn *a* : eye
aynı *at* : similar
a'zâ *a* : member, limb; organ (*pl* of uzv / uzuv)
a'zam *a* : greatest (عظم)
azim / azm *a* : determination (عزم)
azîm *a* : great
azîm-üş-şân *a* : glorious
azîz *a* : dear, precious

B

- bahâ (pahâ) *p* : price, value
bahîllik *at* : avarice
bâ'is *a* : cause, motive
bâlâ *p* : high, exalted
bârî *a* : Creator
bâ'î *a* : some
bedahlâk *pa* : immoral
bedzebânîk *pt* : ill-tongued, foul-mouthed
belâ *a* : trial; calamity, misfortune
belâga *a* : eloquence

benân *a* : fingertips
 bende *p* : slave, servant; subject
 bendegân *p* : those who are in the service of
 a ruler (*pl* of bende)
 berdevâm *pa* : continuing, going on
 bergüzîde *p* : selected, choice
 berhurdârlık *pt* : success, prosperity
 beşerî *a* : human
 beyân *a* : declare, express
 beyhûde *p* : useless, in vain
 beyninde *at* : among it, in its midst
 bi-aynihi *a* : same, same as
 bi-girân *p* : boundless, infinite
 bi-günâh *p* : guiltless, innocent
 bi-istibâh *pa* : undoubtedly, surely
 bil-cümle *a* : all; in totality
 bil-icâz *a* : briefly
 bi-misil *pa* : incomparable, unequalled
 bi-pâyân *p* : endless, infinite
 buhl / buhul *a* : avarice

C

câhil *a* : uneducated, ignorant
 câiz *a* : proper, right; lawful
 cân *p* : soul
 cedîr *a* : worthy, suitable
 cehâlet *a* : ignorance
 cemâil *a* : kind acts, favors (*pl* of cemîle)
 cemâl *a* : beauty, grace; kindness
 cemîl *a* : beautiful
 cenâb *a* : majesty
 Cenâb-ı Hak *a* : God
 Cenâb-ı Vâhib *a* : munificent giver
 cesâret *a* : courage; daring
 cevâhir *a* : jewels, gems (*pl* of cevher)
 cezâ *a* : retribution; punishment
 cihân *p* : world, universe
 cihândâver *p* : ruler of the world
 cihet *a* : direction
 bu cihetle : in this respect
 cihetden : from that consideration,
 because
 ezher cihet pa : in every respect
 cümle *a* : all, totality

Ç

çarh *p* : wheel

çarh-ı devvâr *pa* : revolving sphere
 of heaven; world
 çehre *p* : face, countenance
 çeşm *p* : eye

D

dâfi' *a* : that wards off, pushes aside,
 eliminates
 dâimâ *a* : always
 dâir *a* : about, concerning
 dâne *p* : grain, seed
 dâne dâne *p* : one by one
 def *a* : push, drive away; rid
 defaten *a* : all at once
 dehan *p* : mouth
 dek (same as değin) *t* : until, up to
 delâlet *a* : indication
 derhâl *pa* : immediately, at once
 derkâr *p* : manifest, evident
 devâ *a* : remedy, medicine
 devlet *a* : state; high rank
 devletlû *at* : His Excellency (title given to a very
 high official)
 devran *ap* : times, age, epoch
 devvâr *a* : revolving, rotating
 çarh-ı devvâr *pa* : revolving sphere
 of heaven; world
 dikkat *a* : attention
 dil *p* : heart
 dilnişin *p* : pleasant
 dîn *a* : religion
 dîn-i perver *ap* : solicitous of religion
 dirahşân *p* : shining, sparkling
 dirhem (δράχμα) *a* : *drachma*, small quantity
 dost *p* : friend
 duâ *a* : prayer
 dünya *a* : this life; the world

E

ecdâd *a* : ancestors (*pl* of cedd)
 edâ *a* : pay; articulate; performance
 edeb *a* : (good) manners
 efkâr *a* : ideas (*pl* of fikr)
efşan *p* : dispersing, scattering
 efzâ *a* : fears (*pl* of fezâ)
 ehl *a* : people; possessing, having
 ekl *a* : eating
 ekser *a* : most

elbette *a* : certainly
 el-hâsıl *a* : in short
 elîf *a* : familiar
 elzem *a* : necessary, needed
 eman *a* : security
 emn *a* : safety

emn-ü eman : security and safety

emniyyet *a* : confidence, trust
 emr / emir *a* : order; matter
 emsâl *a* : similars, likes, equals
 (*pl of misl / mesel*)
 enâiyyet *a* : egotism, selfishness
 erbâb *a* : having, possessing (*pl of rabb*)
 esas *a* : foundation, essence
 esbâb *a* : reasons (*pl of sebeb*)
 eser *a* : trace; written work
 eshel *a* : easier, most easy
 esvâb *a* : garments (*pl of sevb*)
 eşfâk *a* : kind deeds
 eşhâs *a* : persons, people (*pl of şahs / şahıs*)
 eşref *a* : most honorable
 eşref-i mahlûk *a* : pearl of creation
 etfâl *a* : children (*pl of tıfl*)
 evkât *a* : times (*pl of vakt / vakıt*)
 evlâd *a* : children / child, descendants
 (*pl of veled*)
 evsâf *a* : qualities, attributes (*pl of vasf*)
 ezher *p* : from every
 ezher cihet p a : in every respect

F

fâide / fayda *a* : profit, advantage
 fakîr *a* : poor
 fâni *a* : transitory, perishable
 fark *a* : difference
 fârûkî *a* : one who discriminates between
 right and wrong
 farz *a* : obligatory act; duty
 fazîlet *a* : virtue
 felâh *a* : prosperity
 fen *a* : science; art
 feyz / feyiz *a* : prosperity
 feyziyâb *a p* : prosperous, flourishing
 fezâil *a* : virtues (*pl of fazîlet*)
 fiil *a* : act
 fikretmek *a t* : think
 fulân / filân *a* : so and so
 fursat / firsat *a* : chance, opportunity

fürû' *a* : branches, subdivisions (*pl of fer'*)
 fûrûz *a* : obligatory sacred duties
 (*pl of farz*)
 fûtûr *a* : lassitude

G

gadr / gadir *a* : wrong, injustice
 gazez *a* : grudge, rancor
 garezkâr *a p* : grudging
 gâyet *a* : very, extremely
 gayret *a* : effort, attempt
 gayretkeş *a p* : partisan; jealous
 gazab *a* : anger, rage
 gıybet *a* : slander, calumny
 gûya *p* : as if
 gühergân *p* : gems, pearls
 günâh *p* : sin; crime, fault

H

haber *a* : news; information
 hacâlet *a* : shame
 hakâret *a* : contempt, insult
 hakîr *a* : despicable
 hakk / hak *a* : right; God
 hakka *a* : in truth
 hakkında *a t* : about, concerning
 Hakk-ı Ta'âlâ *a* : God Almighty
 hâl *a* : situation
 hâli *a* : lacking, free (from)
 hâlik *a* : creator
 halîm *a* : gentle, patient
 halk *a* : people, crowd
 hamîd *a* : praiseworthy
 hamiyyet *a* : patriotism; zeal
 hapishâne *a p* : prison
 harâm *a* : wrong, unlawful
 harclık *a t* : allowance
 harekât *a* : movements; acts, behavior;
 vowel points (*pl of hareket*)
 hariy *a* : appropriate
 hasb / haseb *a* : merit, personal quality
 hased *a* : envy, jealousy
 hasen *a* : beautiful; agreeable; appropriate
 hâsıl *a* : bring about
 vel-hâsıl : in short
 hasislik *a t* : stinginess
 hasr *a* : devoting, consecrating

hatır *a* : memory, mind
 hâtır *a* : affection, love
 havâle *a* : assignment; reference
 hâvi *a* : containing
 hayırsız *at* : useless
 hayli *p* : very, much
 hayr / hayır *a* : good; advantage
 hayrât *a* : pious foundations / acts
 hayrî *a* : beneficial
 hayriyye *a* : beneficial
 hazer *a* : be on alert; care, caution
 hazm / hazım *a* : digestion
 Hazret *a* : His Excellency
 hediye *a* : gift
 hekimlik *at* : medicine
 hemân / hemen *p* : right now, immediately
 hevâ *a* : favor, love, desire
 heves *a* : strong desire, inclination
 hezeyân *a* : delirium; nonsense
 hıfz *a* : protection
 hıfzıssıhha : hygiene
 hiddet *a* : anger, rage
 hikmet *a* : wisdom; reason, motive
 hîle *a* : trick, cheating
 hîlekârlık *apt* : trickery, fraud
 himmet *a* : endeavor; influence
 himye *a* : abstinence
 hîn *a* : moment; time
 hisân *a* : beautiful (*pl* of hasen)
 hoca *a* : teacher, *hodja*
 hokkabaz *p* : clown
 hor *p* : contemptible, despicable
 hoşnud *p* : pleased
 hukûk *a* : laws, rules (*pl* of hak)
 hulûs *a* : sincerity, devotion
 humâyûn *p* : imperial
 hûr *p* : houri's (*pl* of houri)
 husûl *a* : occurring; attainment
 husûsen *a* : specially
 husûsile *at* : specially
 husûsunda *at* regarding, concerning
 huy *p* : habit, temper, disposition
 huzûr *a* : presence
 Hüdâ *p* : God
 hükûm / hükûm *a* : authority
 hülâsa *a* : summary
 hülâsa-yı kelâm *a* : substance of what has
 been said; in short
 hüner *p* : skill; accomplishment

hürmet *a* : respect, reverence
 hüsn / hüsün *a* : beauty; grace; goodness
 hüsn-i karîn *a* : fellowship
 hüsn-i tabî'at *a* : good natured
 hüsn-ü hâl *a* : good behavior
 hüsn-ü teveccüh *a* : favorable inclination

I

ırz *a* : chastity, honor

I

îâne *a* : help
 îcâd *a* : creation; invention; developing (a
 program)
 îcâz *a* : brevity
 bil-îcâz *a* : briefly
 ictinâb *a* : abstention
 ifâde *a* : statement, expression
 iffet *a* : chastity; honesty
 ihsân *a* : grant; endow; favor, benevolence,
 kindness
 ihvân *a* : brethren (*pl* of ah)
 ihyâ *a* : bringing to life
 ihyâkerde *ap* : renewed, favored
 ikbâl *a* : prosperity
 ikrâm *a* : honor, courtesy
 iktifâ *a* : be sufficient
 iktizâ *a* : requirement, necessity
 ilâc *a* : medication, cure
 îlân *a* : proclaim, promulgate
 illet *a* : disease, suffering
 ilm / ilim *a* : knowledge; science
 imdi *t* : therefore
 imtinân *a* : indebtedness; reminding someone
 of his obligation for a favor conferred
 imtisâl *a* : imitation, conformity
 imzâ *a* : signature; realization
 inâd / inât *a* : stubbornness, obstinacy
 inâyet *a* : grace, favor
 inâyetvâye *ap* : who participates in,
 in the grace of
 indinde *at* : at the side of; by, with (*chez*)
 inî'âl *a* : anger, annoyance
 insâfsızlık *at* : unfairness
 insân *a* : man
 insânî *a* : human
 inşâ *a* : construction; literary composition
 intikâm *a* : revenge, vengeance

irâde *a* : will; (imperial) command / decree
 irfân *a* : knowledge
 isbât *a* : proving, confirming
 islâh *a* : correction; improvement
 isrâf *a* : waste, squander
 istid'â *a* : petition, official request
 istihsâl *a* : production
 istihzâ *a* : ridicule, mocking
 istikâmet *a* : direction; integrity
 istikrâh *a* : aversion
 işâret *a* : sign, indication
 iştibâh *a* : doubting, doubt
 iştinâl *a* : containing, comprising
 i'tâ *a* : giving, offering
 itâ'at *a* : obedience
 itâm *a* : giving food, feeding
 itibâr *a* : esteem, consideration
 itilâf *a* : harmony, understanding, friendship
 izn / izin *a* : permission

K

kâbil *a* : possible
 kabûl *a* : receive, accept
 kadr / kadir *a* : worth, dignity
 kâffe *a* : all; everyone
 kahkaha *a* : loud laughter
 kalb *a* : heart
 kâmil *a* : perfect, mature
 kâmilâne *a p* : maturely
 kanâat *a* : satisfaction, contentedness
 kâni *a* : convinced
 kânûn (κανών) *a* : law
 karîn *a* : companion
 hüsni-i karîn a : fellowship
 karîn-i kabûl *a* : friendly acceptance
 kat'en *a* : definitely, positively
 katî *a* : decisive
 kazâen *a* : accidentally
 keder *a* : grief, affliction
 kehle *t* : louse
 kelâm *a* : speech, words; (ability to) speak
 kemâl *a* : perfection, maturity
 kemâlât *a* : virtues
 kemâl-i insâniyyet *a* : personal maturity
 kerâmet *a* : generosity; excellence
 kerem *a* : kindness, goodness, benevolence
 kerre / kere *a* : time (*fois*)
 kesel *a* : slackness, indolence

keyfiyyet *a* : quality
 kezâlik *a* : as this; similarly
 kıvâm *a* : right degree, proper quantity
 kıyâfet *a* : dress, attire
 kıymet *a* : value, worth
 kibr / kibir *a* : pride
 kimesne / kimse *t* : someone, anyone
 kitâbet *a* : (ability) to write; literary
 composition
 kizb / kizib *a* : falsehood, lie
 kudret *a* : power, capacity
 kütüb *a* : books (*pl* of kitâb)

L

lâik *a* : worthy
 lâikile *a t* : properly, adequately
 lâkin *a* : but; however
 lâmi'a *a* : shining
 lâzım *a* : needed, necessary
 lâzib *a* : permanent, indispensable
 lede *a* : at the time of, as / when, on
 levâzım *a* : necessities (*pl* of lâzım)
 lisân *a* : tongue; language
 lisânî *a* : pertaining to language; lingual
 lugat *a* : language; dictionary
 lütf *a* : goodness, favor
 lütfen *a* : graciously, kindly

M

ma'ârif *a* : skills, talents (*pl* of ma'rifet)
 ma'dûd *a* : counted; considered
 mahabbet / muhabbet *a* : love, affection
 mahal *a* : place
 mahzan *a* : merely, entirely, only
 makâm *a* : place; rank, office
 makhbûl *a* : acceptable, welcome
 makta *a* : place of cutting; end
 mâl *a* : property, goods
 malûm *a* : known
 ma'nâ *a* : meaning
 mânende *p* : similar, resembling
 maraz *a* : disease, illness
 ma'rifet *a* : knowledge; talent
 masharalık / maskaralık : buffoonery, act
 the fool
 maslahat *a* : business, affair
 matbû *a* : printed

matla a : rising; appearance, inception
matla'ından makta'ına dek : from beginning to end
mazarrat a : damage
mazhar a : one who acquires, attains
mazmûm / mezmûm a : despised, scorned
meberrât a : good works
mecbûl a : formed by nature; naturally endowed
mecelle a : volume, book
meclis a : assembly, council (see vâlâ)
Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye : High Court (established in 1837 to deal with the cases of high officials)
medâr a : center of movement; means
medh / medih a : praise
mefhûm a : understood; recognized
mekârim a : good manners; generosity (pl of mekremet)
mekârim-i nüşûr a : spreading good manners; champion of generosity
mekâtib : schools (pl of mekteb)
mektûb a : written; letter
meleke a : faculty, skill
memdûh a : praised; praiseworthy
menfa'at a : advantage, profit
menfûr a : hated, despised
merâhim a : compassion, kindness (pl of merhamet)
merâm a : intention, desire
merhamet a : compassion, mercy
merkûm a : recorded, written; above-mentioned
mertebe a : degree, level
meselâ a : for instance
mesnûn a : prescribed by Tradition; customary
mesrûr a : happy, joyous
mes'ûd a : happy; appropriate
mesûl a : asked, demanded
meşakkat a : hardship, trouble
meşgûl a : occupied, busy
meşhûd a : witnessed, seen
mevad a : materials (pl of madde)
meveddet a : friendship
Mevlâ a : God
meydân a : open space
meydâna çıkarmak a t : bring into the open
mezkûr a : aforementioned; the said.....

mezmûm a : blamed, scorned
mi'de / miğde a : stomach
mikdâr a : quantity
millet aramâic a : religious community; nation, people
mirât a : mirror
misil / misil a : similar, equal
mizâc a : mixture, character
mizâcsızlık a t : ill health
mu'amele a : dealing, treatment
mu'avenet a : help assistance
mûcib a : causing
muhakker a : despicable, insignificant
muhâtara a : danger, risk
muhyî a : giving life to
mukârin a : friend, associate
mukriz a : lender
muktezâ a : required, necessary
murâd a : wish, desire
murdâr p : dirty
mutâbakat a : conformity
mu'teber a : esteemed, respected
mutlak a : absolute; absolutely, certainly
mutlakâ a : absolutely; without fail
muttasîf a : endowed with a quality, qualified
muttasîl a : joined, continuous
muzır a : harmful, detrimental
mübtelâ a : addicted, subject to
mücâmele a : acting with kindness and consideration
mücellâ a : shining; made manifest, obvious
mücerred a : abstract; positively
müellif a : author
mükâfat a : reward
mülk a : property; sovereignty
mülûk a : kings
mülûkâne a p : royal, imperial
mümhid a : one who helps
mümkîn / mümkün a : possible
münâsebetsiz a t : unseemly, unsuitable
münâsib a : appropriate
münevver a : enlightened, illuminated
mürû'et / mürüvvet a : virtue; generosity, *menschlichkeit*
müstağrik a : immersed, plunged
müstehsen a : admired, approved, preferred
müstevcib a : which necessitates, causes
müstezil a : one who seeks the shade (ظل of protection)

müşâr ileyhi *a* : pointed at
 müşâr ileyhi bil-benân : pointed at with
 fingers
 müşeyyid *a* : one who builds and strengthens
 müşîr *a* : who indicates
 müşkil / müşkül *a* : difficult
 mütâla'a *a* : reading, studying, scrutinizing
 mütelif *a* : familiar
 müteşekkir *a* : grateful
 müvecceh *a* : directed
 vech-i müvecceh : correct manner
 müzdâd *a* : increased

N

nakîb *a* : leader, chief
 nâm *p* : name, fame
 nâmûs (νόμος) *a* : honor
 nâs *a* : people
 nasîhat *a* : advice, counsel
 nasîhat-ı peder *ap* : paternal advice
 nazar *a* : eye; look, glance; evil eye
 nazar-ı Hak *a* : in God's view
 nazaran *a* : with regard to
 nâzikâne *p* : delicately
 nebevî *a* : of the Prophet, prophetic
 necâset *a* : impurity, uncleanness
 necât *a* : salvation
 nedâmet *a* : regret, remorse
 nefis *a* : exquisite, fine
 nefis / nefis *a* : soul; person; self
 nefsâniyyet *a* : selfishness
 nemmâmlık *at* : slander, calumny
 nesâyihi *a* : advice (*pl of nasîhat*)
 nesne *t* : thing, object
 nezâfet *a* : cleanliness
 nifâk *a* : discord, strife
 nihâd *p* : character, disposition
 nihâyet *a* : end, conclusion; finally
 ni'met *a* : favor; blessing, happiness
 nisbet *a* : relation, proportion, ratio
 nişân *p* : mark, indication; symbol
 niyâz *a* : entreaty, supplication
 niyyet *a* : intention, aim; resolve
 nizâm *a* : regulation
 nûr *a* : light; brilliance
 nûr-i ayn *a* : with the light of (his) eyes,
 with his own eyes
 nüşûr *a* : spreading

mekârim-i nüşûr : spreading good
 manners; champion of generosity
 nutk / nutuk *a* : speech
 nutkf *a* : pertaining to speech, verbalization
 nu'ûmet *a* : softness, smoothness

O

ömr / ömür *a* : life, lifespan

P

pâdişâh *p* : ruler, sovereign
 pâdişâhâne *p* : imperial
 pâk *p* : clean, pure
 peder *p* : father
 penâh *p* : refuge
 perver *p* : caring
 dîn-i perver *ap* : solicitous of religion
 pesendîde *p* : admired
 peşimân *p* : regretful, repentant
 peydâ *p* : procure, acquire
 peyderpey *p* : step by step, little by little
 pranka (*it branca*) : fetters attached to the
 legs of criminals; penal servitude

R

rahât *a* : ease, tranquility
 rahm / rahim *a* : compassion
 rakam *a* : number; writing, written character
 râst *p* : straight, correct, right, proper
 râzı *a* : satisfied
 reddî *a* : worthy of being rejected / disowned
 refâh *a* : comfort; affluence
 reis *a* : head, chief
 revh *a* : pleasant
 revnak *a* : glamor, splendor, luster
 rezâlet *a* : disgrace, scandal
 rezîl *a* : disgraced, disgraceful
 rızâ *a* : consent; satisfaction; favor
 rızk *a* : food; sustenance
 ri'âyet *a* : consideration, regard
 ri'âyetkârlık *apt* : respect, consideration
 rifat *a* : elevation
 risâle *a* : message; letter; pamphlet;
 brochure; treatise
 ruhsat *a* : permission, permit
 rûsvay *p* : disgraced, infamous

rütbe a : grade, rank; position

S

sa'adet a : happiness
 sabâvet a : infancy, childhood
 sadâkat a : faithfulness
 sâdik a : friend
 sahâvet a : generosity, munificence
 sahî a : liberal, generous
 sâhib a : owner; author
 sahîhen a : truly, really
 sâir a : the rest of, other
 san' a : making; production, workmanship
 san'at a : art, craft; trade
 sarf a : spending; changing
 say a : endeavor, effort
 sâye a : shadow; protection
 sebeb a : cause, reason
 sebkat a : give precedence
 sebt a : registering
 secaya a : moral qualities, character
 (pl of seciyye)
 seciyye a : natural disposition, moral quality;
 character
 sedâkat a : fidelity, devotion
 selâmet a : safety, security
 selîm a : correct; right-minded; authentic
 selîs a : fluent style
 senâ a : praise, commendation
 senî (seniyye) a : exalted, high
 sevda p : love; longing, ambition
 seyr / seyir a : spectacle, show
 seyyiât a : evil things; sins (pl of seyyie)
 seyyid a : Master, Lord, Sir
 sıbyân a : boy (pl of sabî)
 sıfat a : quality, attribute
 sıhha a : health
 sınıf / sınıf a : class, category
 sirkat a : theft, stealing
 sitân p : praises (pl of sitâ)
 subh a : dawn, daybreak
 sûret a : manner, fashion
 sühûlet a : being easy; facilitation
 sünen a : Sunnah practices (pl of sünnet)
 sürûr a : joy, pleasure
 sürûrâne a p : joyfully, gladly
 sûtûr a : lines of writing (pl of satr / satır)

Ş

şâhâne p : royal, imperial; fabulous
 şâhid a : witness
 şahinşâh p : King of kings
 şahs / şahıs a : person, individual
 şakird p : pupil, disciple
 şâm p : evening
 şart a : condition
 şâyân p : suitable, worthy, deserving
 şefakat a : tenderness
 şefkat a : compassion, concern
 şefkaten a : compassionately
 şekil / şekil a : form, shape; type
 şemâil a : habits, dispositions (pl of şâmil)
 şer'an a : in accordance with Canon law,
 canonically
 şerîf a : sacred; noble
 şevket a : might, power; imperial majesty
 şevketlû a t : majestic
 şevketmeâb a p : imperial majesty
 şey a : thing
 şifâ a : healing, restoring to health
 şübhe a : doubt
 şükr / şükür a : thanking, gratitude
 şümûl a : including, inclusion
 şürût a : conditions (pl of şart)

T

Ta'âlâ / Teâlâ a : May (his Name) be exalted
 tab a : printing
 tabh a : cook
 tabî'et a : nature, character
 ta'bîr a : word, term, expression
 tâc p : crown
 tâcdâr p : wearing a crown, king, sovereign
 ta'cîz a : bother, trouble, harass
 tafsîlat a : detailed explanation
 tahakkuk a : come about, be realized
 tahammül a : endurance
 tahâret a : cleaning, cleanliness
 tahkîk a : investigating, verifying
 tahkîr a : scorn, insult
 tahrîr a : write down, compose
 tahsîl a : acquisition; bringing about;
 study, education
 tahsîn a : embellishment; approbation,
 admiration

takdîm *a* : presenting, presentation
 takım *a* : set
 bir takım : a bunch of, some
 takrîb *a* : bringing near; approximation;
 motive
 talîm *a* : teaching, instruction
 tamâm *a* : complete
 tarîk *a* : road, path
 tasarruf *a* : power of disposal; economy
 tashîh *a* : correcting, proofreading
 tasnîf *a* : composition, arrangement
 tayîn *a* : designation
 tazîm *a* : honor, revere
 teba *a* : following; subject(s) (*pl* of tâbi)
 Tebâreke *a* : May He be blessed
 teberrük *a* : considered blessed
 tedârik *a* : getting together, preparing,
 tedkîk *a* : examination, scrutiny
 teessüf *a* : regret, sorrowfulness
 tehzîb *a* : beautify, improve, correct
 tekâmîl *a* : perfecting
 tekrâr *a* : again
 telâş *a* : hurry
 telâşsızca *a t* : quietly, calmly
 telef *a* : ruin, perdition, loss
 telif *a* : composing, composition
 tenbîh *a* : warning
 tenfîr *a* : causing aversion
 terbiyye *a* : upbringing, education
 terfîk *a* : causing to accompany
 tergîb *a* : causing to desire, encouraging
 terk *a* : abandon, relinquish
 tertîb *a* : arranging
 teşebbüs *a* : enterprise, effort
 teşekkür *a* : gratitude, thank
 tevâzu *a* : humility
 teveccüh *a* : inclination
 hüsn-ü teveccüh : favorable inclination
 teverm *a* : twin, pair
 tevfîk *a* : prosperity, success
 tezekkür *a* : bearing in mind, recalling
 tezkere *a* : memorandum, note
 tîb *a* : medicine
 ticâret *a* : trade, commerce
 tîtsinmek / tiksînnek *t* : feel disgust
 tuhfe *a* : excellent thing, rare thing
 tûl *a* : length
 tûl-i ömür *a* : length of life, lifetime

U

ubûdiyyet *a* : servitude, devotion to God
 uhde *a* : obligation, responsibility
 uhuvvet *a* : brotherhood
 ulûm *a* : sciences (*pl* of ilm / ilim)
 ulûv *a* : highness, elevation
 ummân *a* : ocean
 umûmî *a* : general, universal
 usûl *a* : method, procedure (*pl* of asl / asıl)

Ü

ülfet *a* : friendship
 ünsiyyet *a* : fellowship
 ünvân *a* : title; parade, pride
 üstâd *p* : teacher, expert

V

vâd / va'ad *a* : promise
 vâcib *a* : necessary, incumbent
 Vâcib-ü Ta'âlâ *a* : God
 vâhib *a* : giver
 vâki *a* : happening
 vâkî'â *a* : in fact, actually
 vâkîf *a* : standing, familiar; having, endowed
 vakt / vakit *a* : time
 vâlâ (bâlâ) *p* : high, supreme, exalted
 Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye :
 High Court (established in 1837 to
 deal with the cases of high officials)
 vecenât *a* : cheeks (*pl* of vecne)
 vech *a* : face; manner
 bu vech ile *a t* : in this manner
 vech-i müvecceh *a* : correct manner
 vefâdâr *a p* : faithful, loyal
 vefâkârlık *a p t* : faithfulness, loyalty
 velev *a* : even if
 vel-hâsıl *a* : in short, briefly
 velf (veliyy-i....) *a* : protector, guardian
 vesâil *a* : means, causes (*pl* of vesîle)
 vikâye *a* : protection
 vukû *a* : happen, take place
 vücûd *a* : existence; body

Y

yâdigâr *p* : souvenir; notorious
 yâhut *p* : else, otherwise

yakîn *a* : certainty
 alâ vechi l-yakîn : with certainty
 ya'ni *a* : that is, *i.e.*, namely
 yanşak : talkative
 yekta *p* : unique, matchless

Z

zahmet *a* : trouble, distress
 zarâr *a* : damage
 zarûret *a* : necessity, requirement
 zât *a* : person; essence
 zâyi *a* : lose, waste
 zem (zemm-i...) *a* : blame, censure
 zemîm *a* : reprehensible
 zevk *a* : pleasure
 zevk almak *a t* : to amuse oneself,
 to make fun

zıdd *a* : opposite, contrary
 zıl (zill-i...) *a* : shade
 zılliyyet *a* : quality of a shadow
 zılliyyetpenâh *a p* : abode of God's
 shadow on earth; the Sovereign
 zımn *a* : view, purpose
 zımnında *a t* : with a view to,
 for the purpose of
 zikr *a* : mention
 zîra *p* : because
 ziyâde *a* : increase, more, much more
 ziyâdesile *a t* : largely
 ziyâfet *a* : banquet
 ziyânkâr *a p* : wasteful
 zuhûr *a* : appear, take place, come to pass
 zukak / sokak : road, street

